Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7770 | Duminică 21 iulie 1968 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

● Cum este gospodărit timpul secretarului de organizație ● Adnotări la problema repartizării cadrelor medicale ● Implicațiile nerealizării construcțiilor zootehnice ● Beneficiul — expresie concludentă a activității întreprinderii

PROFILAXIA RISIPEI — ATRIBUT AL CONTROLULUI ÎN ÎNTREPRINDERI

ancheta economică

Una din atribuțiile esențiale ale comitetelor de direcție constă în analiza temeinică și adoptarea de măsuri capabile să înlăture cheltuielile neproductive și pierderile, să optimizeze stocurile de valori materiale, să asigure folosirea eficientă a mijloacelor bănești, creșterea rentabilității producției. În îndeplinirea acestei atribuții, comitetele de direcție se sprijină tot mai mult pe controlul economic-financiar preventiv. El trebuie să se exercite în toate compartimentele întreprinderilor și organizațiilor economice, asupra tuturor operațiunilor din care se nasc drepturi sau obligații patrimoniale pe linie de aprovizionare, producție, desfacere ș.a.m.d. **Prin sarcinile ce-i revin de a preîntîmpina păgubirea avutului obștesc și încălcarea disciplinei financiare, controlul preventiv reprezintă cea mai importantă formă de control economic-financiar.**

Sînt numeroase exemple care atestă că funcționarea controlului are loc în deplină cunoștință de cauză și în mai toate compartimentele de activitate ale întreprinderilor. La fabrica de mașini-unelte și agregate din București, în primul semestru, stocurile supranormative — pentru a aminti doar un singur „izvor" al cheltuielilor neproductive, care trebuie prevenite cu stăruință de controlul preventiv — au scăzut aproape la jumătate.

— Un aport de o mare consistență l-a avut, în acest sens, tocmai aplicarea riguroasă a unui exigent control preventiv, ne-a spus tov. **Virgil Aron,** contabilul șef al fabricii. Ar fi multe de spus în această privință. Fapt este că organizarea controlului preventiv corespunzător particularităților concrete ale activității fabricii și acordarea vizei acestuia numai pe baza unei analize aprofundate a angajării banilor statului, în conformitate cu rigorile unei stricte discipline financiare, au avut un rol determinant.

Practica ne oferă însă și cazuri contrarii. **Fie din neînțelegerea avantajelor reale ale acestei forme de control, fie din neglijență sau aplicare formală — viza respectivă acordîndu-se automat — controlul preventiv nu reușește, în unele întreprinderi, să preîntîmpine neajunsurile care, în ultimă analiză, se soldează cu rezultate nefavorabile sub aspect valoric: pagube, suprastocare, împrumuturi restante, cheltuieli neproductive și neeconomicoase.** Și, ceea ce este de neînțeles, aceste defecțiuni se întîlnesc și în cazul unor unități economice care, perioadă de perioadă, consemnează totuși la anumiți indicatori de plan — producție, productivitate — rezultate mulțumitoare. **De ce la unii indicatori sintetici financiari se observă scăderi de ritm și ce rol revine, din acest unghi de vedere, controlului preventiv?**

— În această importantă formă de control, ca de altfel în orice domeniu al activității întreprinderilor, ne spunea tov. **Traian Sighete,** consilier în Ministerul Finanțelor, modul de organizare este hotărîtor. **Numai controlul preventiv bine organizat oferă acele premise certe și absolut necesare obținerii unor rezultate potrivit sarcinilor ce-i revin.**

Consecința improvizației și a unor formule depășite în organizarea controlului preventiv ne-a înfățișat-o tov. **Constantin Bădescu,** directorul Direcției de control și revizie nr. 10, cu sediul la Galați:

— La C.I.L. Focșani, schema de organizare a controlului preventiv nu a mai fost reactualizată din 1965. Această situație a determinat menținerea unor decizii, care acordă dreptul de control anumitor salariați ale căror funcții nu mai concordă de mult cu obiectul împuternicirii respective.

Este, evident, dăunătoare această anchilozare organizatorică a controlului preventiv, neputința de a **se mula, de a se adapta operativ specificului activității întreprinderii în orice moment.** Urmarea? La începutul lunii mai, comenzi în valoare de peste 6,5 milioane lei erau restante, unele chiar și de un an, doi, față de termenele contractuale. Imobilizările în comenzi neterminate nu au fost sesizate, nu au fost lichidate și, în plus, s-au lansat noi și noi comenzi.

— Cazul combinatului din Focșani nu e izolat și poate fi regăsit în alte unități economice din Capitală, precizează tov. **Gavrilă Bucur,** de la Direcția de control și revizie pentru municipiul București.

Spre ilustrare ni s-au citat cele petrecute de curînd la Întreprinderea de industrializare a laptelui — București. Aici, la 1 martie, în urma reorganizării unității, s-a procedat și la întocmirea unei noi rețele de control preventiv, care nu s-a definitivat decît la... jumătatea lunii mai. Ce s-a întîmplat în acest timp cu certificările compartimentale și cu vizele de control preventiv? Au apărut exagerări, acte de indisciplină în activitatea economică. Un exemplu: la magazia nr. 3, în perioada 3—15 mai, în 15 cazuri s-au eliberat materiale auxiliare, peste cantitățile maxime înscrise în unele fișe limită de consum.

Formula organizatorică îmbracă însă și un alt aspect: **cine sînt cei cărora li se încredințează sarcina exercitării controlului preventiv?** În legătură cu această importantă chestiune, tov. **Solomon Sapira,** șef de serviciu în Ministerul Petrolului, menționa:

— Pe drept cuvînt, printre calitățile ce trebuie să le posede mînuitorii oricăror valori materiale — gestionarilor, de pildă — competența și cinstea, probitatea profesională, care exclud antecedentele penale, sînt obligatorii. Nu aceeași consecvență se păstrează atunci cînd e vorba de unii salariați ai aparatului financiar-contabil, adică, în principal, cei însărcinați cu exercitarea controlului preventiv. Această — să-i zicem — „scăpare", e cu atît mai inadmisibilă, cu cît **prin poziția ce o dețin, salariații din schema controlului preventiv au posibilități** — cînd nu îndeplinesc calitățile amintite — **de a provoca pagube de proporții, cu... acte în regulă.**

Iată, în acest sens, un caz. În 1962, la șantierul Corbii Mari, din cadrul I.C.M.S. Pitești, a fost angajat ca șef-contabil N. Ciobănescu. Unele documente de atestare a propriei pregătiri și activități au fost prezentate de către acesta doar în 1965. Ulterior, organele în drept au confirmat și reconfirmat faptul că cel angajat avea antecedente penale. Funcția ce o deținea presupunea și exercitarea controlului preventiv. Cum reușea acest individ propulsat în funcția de contabil-șef să se achite de atribuțiile ce-i reveneau? Pentru răspuns, să ne referim numai la ultimele două luni ale anului 1967. Dîndu-și seama de slăbiciunile conducerii I.C.M.S. Pitești, contabilul-șef, împreună cu alții, a completat și semnat în fals bonuri de materiale în valoare de 24 000 lei, din care, o parte, a reușit să le înstrăineze.

Se vede, deci, unde duce lipsa de exigență, de răspundere în încredințarea atribuțiilor de a efectua controlul preventiv. Nocivă este însă și incompetența — generatoare de for-

Dan MATEESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Pe ce căi ați dobîndit aceste bunuri?

Numeroase scrisori sosite la redacție dau glas profundei satisfacții cu care opinia publică a primit legea privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice, **care nu au fost dobîndite în mod licit.** Ea reflectă înaltul spirit de echitate al orînduirii noastre. Pe bună dreptate, cetățenii sînt indignați de viața de huzur pe care o duc diverși paraziți, oameni care cheltuiesc incomparabil mai mult decît cîștigă prin muncă cinstită, tot soiul de afaceriști, misiți, sperțari, indivizi cu ocupații dubioase. În marșul muncii creatoare, al efortului cinstit al milioanelor de muncitori, țărani și intelectuali au început să apară ici-colo disonantele și stridențele unor elemente care în nici un caz nu pot justifica prin cuantumul veniturilor legale modul lor de trai.

Nu încape nici o îndoială că sumele de bani ce îngăduie acestora să ducă viața pe care o duc sînt însușite prin **încălcarea nerușinată a normelor etice ale societății noastre, prin atingerea intereselor generale ale poporului.** Sînt fapte grave, microbi periculoși pe care organismul nostru sănătos îi respinge. În atmosfera generală de hărnicie și de cinste, atmosferă ce caracterizează viața noastră socială, aceste miasme ale trecutului vor fi, o dată pentru totdeauna, înlăturate.

Recentele măsuri luate în acest sens au totodată rolul de a curma pofta tuturor celor ce s-ar simți tentați de înavuțire fără muncă, de a stăvili goana după o viață ușoară și orice tendință de încălcare a legilor. **Sancționînd așa cum se cuvine aceste fenomene, societatea reafirmă cu tărie principiul ei de bază: „De la fiecare după posibilitățile sale, fiecărula după munca sa".**

★

Îl căutăm pe cetățeanul **Ion Munteanu,** care săptămîna viitoare va apare în fața Judecătoriei sectorului 4 al Capitalei.

...Lipscani 39, cooperativa „Sporul" — balonzaide, canadiene ș.a.m.d. În cazul lui Ion Munteanu, cooperativa nu și-a dezmințit numele: averea acestuia a **sporit** într-un ritm care l-a dus în fața comisiei pentru controlul provenienței bunurilor.

Îl găsim îndărătul unei tejghele. Zîmbește cît poate de plăcut, ne crede probabil un viitor client. (De altfel, zîmbetul intră în „buna deservire" — nu-i reproșăm nimic!). Dar buzele se string la loc și ochii se întunecă atunci cînd află despre ce este vorba.

— O să scrie și în ziare?

— Da.

— Despre mine?

— Da.

— Vedeți, e o situație... Înseamnă că o să se afle...

— Da.

Nu-i convine. Ei, viața are și părțile ei neplăcute... Dar să vorbim puțin despre părțile plăcute ale vieții lui Ion Munteanu.

Cîștigă binișor, aproape două mii de lei pe lună. Audiat în fața comisiei, a declarat: „Au fost luni de vîrf, în care am cîștigat pe stat între 4 500—5 000 de lei pe lună". Dar cînd i s-a cerut să aducă situația cîștigurilor din 1962 și pînă astăzi, s-a constatat că doar în două luni din optzeci a încasat mai mult de 3 000 de lei. Restul a fost sub această sumă, uneori cu mult, astfel că media lunară este cea de mai sus, adică două mii de lei. În acest interval, soția a avut un venit mediu lunar de 500 de lei (au fost ani cînd nu a lucrat).

Are doi copii, o nepoată înfiată și un băiețel în vîrstă de trei ani. Cum se zice, patru guri la masă. De cheltuieli, deci nu a dus lipsă.

Și totuși... O perioadă (e drept, numai cîteva zile) Ion Munteanu a fost **posesorul a două mașini:** un Renault 10 Major și un alt autoturism, Volga, Renault-ul l-a cumpărat în septembrie 1965 și l-a vîndut la 8 iulie 1968. La 4 iulie cumpărase Volga. În

George-Radu CHIROVICI

(Continuare în pag. a II-a)

Telegramă

Maiestății SALE BAUDOUIN

Regele belgienilor

BRUXELLES

Cu prilejul zilei naționale a Belgiei, în numele Consiliului de Stat, al poporului român și al meu personal, vă adresez, Maiestate, cele mai bune urări de fericire personală, de prosperitate și pace poporului belgian prieten.

Sînt convins că bunele relații existente între țările noastre vor cunoaște o dezvoltare continuă, în interesul ambelor popoare, al păcii și colaborării internaționale.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Un buchet de flori celor ce năzuiesc spre înălțime și frumusețe

Nicolae JIANU

Geniul unui popor se cristalizează cu deosebire în opere de artă. Din marele tumult al istoriei rămîne poezia scrisă sau orală; rămîn cetățile și edificiile, în multe cazuri expresii spirituale puternice, pentru că aspiră la nemurire. Călcînd pe pietrele Sarmisegetuzei, contemplînd misteriosul sanctuar al Soarelui, înțelegi despre daci mai mult decît din istoria scrisă, supusă mereu controverselor și interpretărilor. Din vechea Romă, din strălucita Eladă, din civilizația Nilului sau a Babilonului, din cea a incașilor sau a strămoșilor africani, din multimilenara cultură asiatică, a rămas piatra clădită, adevărat mulaj al unor existențe care altfel s-ar fi topit în marea taină a mitologiei. Astăzi încă, în vremea marilor performanțe tehnice, stîrnesc uimire și admirație unele soluții arhitectonice rezistente, și astfel semnele veacurilor trecute rămîn aproape de sufletul nostru. La noi, mănăstirile și cetățile lui Ștefan cel Mare pot vorbi singure despre acel moment de mare strălucire românească, și iată cum, călători de pretutindeni privesc Voronețul sau Sucevița, cu aceeași admirație cu care contemplă templul Afroditei sau catedralele medievale.

Am simțit nevoia să fac această scurtă introducere gîndindu-mă tot timpul la omul contemporan, la cel care schimbă azi fața țării noastre, clădind orașe noi, uzine și fabrici, baraje, tuneluri, edificii de cultură. Nu știu unde se va fi găsind cea dintîi piatră zidită după eliberarea patriei, după instaurarea puterii populare, dar în acel loc ar trebui să se așeze o inscripție, pentru că în acel moment și în acel loc începea marea operă a constructorilor români. Trebuia să clădim repede și mult, trebuia să recuperăm un răstimp lung, foarte lung în care nu s-a clădit aproape nimic, trebuia să înlăturăm ruinele, să refacem orașele și satele mutilate de război. Și am asistat atunci la

De ziua constructorului

un fenomen neobișnuit pe pămînturile noastre; în numai cîțiva ani s-a născut o armată de constructori, care au ridicat instalații industriale de o înaltă tehnicitate, dar și de o mare frumusețe, care au adus în peisajul urbanismului nostru clădirea modernă, lansată în înălțime, prefigurînd marile ansambluri care dau astăzi caracter și culoare mai tuturor așezărilor. Privite cu ochiul nostru de acum, aceste prime construcții poate că nu ne mai satisfac întotdeauna, dar ne aducem aminte că zeci de mii de oameni au intrat cu emoție pe porțile noilor uzine și fabrici, în noile apartamente. Ei intrau ca într-un templu, pentru că lăsau în urma lor lunga și trista poveste a vechilor ateliere sau a cocioabelor, a mansardelor și subsolurilor. A lucra în hale noi, luminoase însemna un pas către civilizație. A te muta „la bloc" era un eveniment. Toate acestea aveau adînci repercusiuni de conștiință, de gîndire, de civilizație, și cunosc mulți oameni care și-au recîștigat noblețea sufletească și demnitatea cetățenească în clipa în care au pășit în abia terminatele întreprinderi sau în momentul în care li s-a încredințat cheia apartamentului. Se părea că statul le spune: „iată, este dreptul vostru și al copiilor voștri". De la an la an, fenomenul a devenit tot mai obișnuit, milioane de oameni populează azi noile orașe, cartiere și sate, și un studiu atent de sociologie va putea demonstra saltul de civilizație și de cultură provocat de această deplasare în masă spre fabrica și locuința modernă. Probabil că în această zi, devenită sărbătoare tradițională a constructorilor, milioanele de oameni ai muncii se gîndesc cu recunoștință la arhitecții, inginerii, maiștrii, muncitorii anonimi care și-au petrecut zile, nopți, luni și ani pe schelele înalte. Cînd ne gîndim la fabricile și uzinele moderne, trebuie să rostim nume intrate în istoria socialismului românesc: Bicaz, Argeș, Galați, Porțile de Fier, Lotru, Craiova, Brazi, Slatina, Pitești, Turnu Măgurele, trebuie să rostim sute de asemenea nume pentru a avea măcar schița unei imagini care este imaginea însăși a României socialiste. Străbatem țara cu trenul, cu avionul, cu automobilul și pretutindeni ne întîmpină fruntea luminată de civilizație a unor orașe noi, de uzine, de fabrici, de baraje, de tuneluri, de edificii de cultură. Nu știu unde se va fi găsind cea dintîi piatră zidită după eliberarea patriei, după instaurarea puterii populare, dar în acel loc ar trebui să se așeze o inscripție, pentru că în acel moment și în acel loc începea marea operă a constructorilor români. Trebuia să clădim repede și mult, trebuia să recuperăm un răstimp lung, foarte lung în care nu s-a clădit aproape nimic, trebuia să înlăturăm ruinele, să refacem orașele și satele mutilate de război. Și am asistat atunci la un fenomen neobișnuit pe pămînturile noastre; în numai cîțiva ani s-a născut o armată de constructori, care au ridicat instalații industriale de o înaltă tehnicitate, dar și de o mare frumusețe, care au adus în peisajul urbanismului nostru clădirea modernă, lansată în înălțime, prefigurînd marile ansambluri care dau astăzi caracter și culoare mai tuturor așezărilor. Privite cu ochiul nostru de acum, aceste prime construcții poate că nu ne mai satisfac întotdeauna, dar ne aducem aminte că zeci de mii de oameni au intrat cu emoție pe porțile noilor uzine și fabrici, în noile apartamente. Ei intrau ca într-un templu, pentru că lăsau în urma lor lunga și trista poveste a vechilor ateliere sau a cocioabelor, a mansardelor și subsolurilor. A lucra în hale noi, luminoase însemna un pas

(Continuare în pag. a III-a)

PE MARELE PLATOU

de Radu BOUREANU

Titlul ar putea fi întregit „Pe marele platou al metalului". „Pe marele platou", împrumută o rezonanță aparte, o rezonanță exotică. Marele platou al metalului, unde se înalță Combinatul siderurgic de la Galați, înalță flacăra purificatoare, creatoare a efortului uman, a efortului muncii românești. De pe platoul metalului, din cetatea oțelului, peste Dunăre, se profilează cînd albastre, cînd liliachii, sau mor argintii, spinările străvechilor, scăzuților veterani geologici, munții Măcinului, care, cu înțelepciunea miliardarei lor experiențe de vîrstă, pot privi senin uriașa cetate de pe platou, căreia i se năzare să le întreacă dimensiunile.

Această viziune am avut-o cu prilejul fericitei mele participări la vizita conducătorilor de partid și de stat în vasta cetate a siderurgiei românești.

Să mi se îngăduie să nu urmăresc un plan, un fir conducător în alcătuirea acestor rînduri.

Voi vorbi despre flori, despre culori, despre stele.

Florile troieneau căile pe care înainta coloana de mașini. Florile pluteau secunde colorate prin aer, cu o senzație de imponderabilitate, ca un strigăt floral, ca să cadă apoi în calea sau pe mașina conducătorilor de partid și de stat.

Culorile iscau mici furtuni de banderole, de steguțe, prelungite în voie de val de-a lungul străzilor decorate cu entuziasmul uman, vibrînd cu bătaia inimii unanime.

Stelele au izbucnit în calea și sub pașii noștri, în bolta entuziasmului, sărind din giganticul ibric să se stingă, întrînd parcă în dalele halelor, în memoria noastră afectivă. Marele iad al căldurii, marea explozie a luminii, nu ne respinge. Zi de zi, se află aici o armată de oameni cu căști albe protectoare, oameni încălziți de marile temperaturi, de lumina unui ideal mereu urmărit, mereu crescut, care se exprimă în parametri, dar trece dincolo de cifre, în zonele superioare ale eroismului muncii devenit religie creatoare de valori și valori umane.

Cum nu adopt modalitățile reportajului, nu voi enumera, nu voi înregistra și exprima tehnicitate. Am înregistrat și mă obsedează miile de chipuri, văzute ca din rotirea unui carusel, chipuri ce se confundă, se contopesc într-o majoră expresie, aceea a voinței, a tensiunii zîmbitoare; concentrate asupra gestului lor, pornit din reprezentarea unui complex proces laborios, a unei conștiințe majore, a unei participări intense la acel tot care are nume diferite, și se integrează în marea formulă: „Economia Națională".

Iarăși, cum vin după relatările ample în presă despre memorabila întîlnire dintre conducătorii partidului și statului, nu voi extinde articolul meu. mărturie a fazelor acestei vizite. Ceea ce m-a copleșit a fost ritmul, filmul acesta amplu, plin de acțiune, de gesturi, de sensuri, scenariu nescris ci împlinit de viață, de ritmul vieții creatoare, dirijat de acea voință imuabilă a logicii faptelor care decurg unul din altul, pornite din același vad al unui vizionarism social, istoric, din matca unor comandamente și necesități vitale, împlinite cu acea aură întregitoare a unui simțămînt etic, a unei superioare mîndrii naționale.

Acum, să mă gîndesc ca om de artă, ca scriitor, să mă gîndesc asezîndu-mă în spiritul pictorului, muzicianului, ce ne oferă — cu ce ne îmbie un spectacol, un fenomen ca acel la care am luat parte, l-am văzut în trecere, cu blitzul entuziasmului ce lumina lumina, acțiunea și mișcarea gigantică a liniilor, a formelor ce cuprindeau, însumau spațiu, acțiune, ritm mecanic și ritm al inimilor, motoarele idealului.

Ceea ce se poate vedea, ce impresionează retine prin vastitate, geometrie, culoare, grație și forță arhitecturală, grația și forța mecanică; pictorule, dacă nu asculți de super-esteții rupți de datele secolului, ale vieții dinamice, creatoare, dacă știi să te descoperi, poți descoperi un imens material, o amplă lume plastică în acțiune. Este vorba nu numai de peisaj industrial, ci de o călătorie prin meandrele realismului care se cere interpretat pînă la sinteză, prin transfigurare, adaptînd totul la viziunea ta, la expresia ta, dar netrudind totuși nu cuantum de emoția legată de uman și de idealurile umane.

Scriitorule, desigur că n-ai uitat perioada formalismului impus în tratarea unor subiecte legate de adevărul vieții și de formele muncii creatoare de valori, de viață. Nimic nu te obligă la anecdotă și la tehnicitate. Cea mai mare tehnică este observația vieții, descoperirea continuă a omului, a altor oameni, și a sublinierii, nu groase ci colorate cu umanism, a mereu necunoscutelor insule ce așteaptă să fie descoperite.

Este și o intensă gamă de armonii pentru urechea inimii experimentate a muzicianului, a compo-

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAGINA A IV-a

Anchetă culturală:

Ce se afirmă ca valoare supremă în arta contemporană?

Participă: Petru COMARNESCU, Theodor GRIGORIU, Vasile NICOLESCU, Luciam GIURCHESCU

TELEGRAME

Tovarășului LUDVIK SVOBODA
Președintele Republicii Socialiste Cehoslovace

Tovarășului ALEXANDER DUBCEK
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia

Tovarășului OLDRICH CERNIK
Președintele guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace

Tovarășului JOSEF SMRKOVSKY
Președintele Adunării Naționale a Republicii Socialiste Cehoslovace

PRAGA

Dragi tovarăși,

Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă — document de mare însemnătate pentru dezvoltarea relațiilor tradiționale de prietenie româno-cehoslovace — vă transmitem dumneavoastră și popoarelor Cehoslovaciei frățești, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri și Marii Adunări Naționale ale Republicii Socialiste România, al întregului popor român și al nostru personal un salut cordial și urări de noi succese în opera de construire a socialismului în patria dumneavoastră.

Constatăm cu adîncă satisfacție că orînduirea socialistă existentă în țările noastre asigură dezvoltarea continuă a colaborării economice, tehnico-științifice, culturale și politice și întărirea prieteniei dintre popoarele noastre pe baza respectării independenței naționale, a egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și întrajutorării tovărășești expresie a principiilor marxist-leniniste, a internaționalismului socialist.

Partidul Comunist Român și poporul nostru urează poporului cehoslovac succese în înfăptuirea programului elaborat de Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia în vederea dezvoltării multilaterale a Cehoslovaciei socialiste.

Sîntem încredințați că relațiile frățești dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Cehoslovacia, dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă, care vor dobîndi o nouă expresie prin reînnoirea apropiată a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, se vor dezvolta cu succes și în viitor, corespunzător intereselor fundamentale ale popoarelor noastre, cauzei socialismului, unității țărilor socialiste, unirii tuturor forțelor antiimperialiste în lupta pentru progres social și pace în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

ȘTEFAN VOITEC
Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar General al Comitetului Central al Partidului Comunist Român
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Tovarășului ȘTEFAN VOITEC
Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Stimați tovarăși,

Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Socialistă România vă transmitem dumneavoastră și prin dumneavoastră întregului popor frate român, din partea noastră personal și în numele Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, al Adunării Naționale și guvernului, precum și în numele întregului popor cehoslovac un salut cordial și urări de noi succese în opera de construire a socialismului în țara dumneavoastră.

Acest document important a marcat o nouă etapă în dezvoltarea prieteniei tradiționale și colaborării multilaterale dintre popoarele noastre pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist.

Sîntem convinși că noul Tratat care va fi semnat în curînd va contribui la adîncirea continuă a relațiilor prietenești cehoslovaco-române și a colaborării în toate domeniile, legăturilor reciproce, în folosul popoarelor noastre, în interesul socialismului, securității europene și păcii în întreaga lume.

LUDVIK SVOBODA
Președintele Republicii Socialiste Cehoslovace

ALEXANDER DUBCEK
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia

JOSEF SMRKOVSKY
Președintele Adunării Naționale a Republicii Socialiste Cehoslovace

OLDRICH CERNIK
Președintele guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace

FAPTUL DIVERS

Tot împreună

Într-una din nopțile trecute Ilie Bănică (str. Ciulniței 12—14 București) mergînd pe B-dul Dacia a avut o idee năstrușnică. A furat un autoturism și a pornit să se plimbe. Și-a invitat și prietenii. Pe Nicolae Cristescu (Piața Romană 9) și Ion Sotiru (str. Eminescu 22). Urmăriți de organele de miliție au abandonat mașina în strada Dionisie Lupu și au fugit. Nicolae Cristescu a fost prins. Ulterior, Ilie Bănică, care se culcase ca un prunc nevinovat, a fost trezit, Ion Sotiru se băgase în cutia studioului, dar ascunzătoarea nu i-a fost de nici un folos. Acum sînt din nou împreună. După toate aparențele nu se vor despărți curînd.

Să nu exagerăm

După cum se știe, edificiul Teatrului Național din Iași este declarat monument istoric de artă. De aici și grija deosebită pentru conservarea lui. Din dorința legitimă de a fi stimulată activitatea artistică de amatori, se abuzează de ospitalitatea primei scene a Iașului. Se programează adeseori mari formațiuni de dansuri (precum și echipe certate cu ordinea și grija pentru avutul obștesc) de pe urma cărora această bijuterie arhitectonică se resimte puternic (vezi turnanta, ale cărei stricăciuni n-au fost nici acum remediate). Să nu exagerăm. În localitate mai sînt trei săli de spectacole încăpătoare, care pot găzdui festivalurile locale. Este în interesul tuturor.

La 68 de ani - 7000 km pe bicicletă

Eremia Nedelcu din Puiești (Buzău) în vîrstă de 68 de ani (10 copii, 19 nepoți și 5 strănepoți) s-a urcat din nou pe bicicletă, plecînd în al doilea „Tur al țării". Va străbate nu mai puțin de 7 000 km ! (în turul din toamna trecută a pedalat 5 000 km). Decanul de vîrstă al cicliștilor amatori a și ajuns în județul Sălaj. Își continuă drumul pe itinerarul : Dej — Beclean — Sighetul Marmației — Satu Mare — Oradea — Timișoara — Porțile de Fier — Constanța. Drum bun, moș Nedelcu !

„Orarul accidentelor"

Dacă pe baza unui calcul statistic conchidem că de la ora 0 la 6 se produc între 0,45 la sută și 1,42 la sută accidente de circulație, în rest orarul accidentelor zilnice, în procente, se prezintă astfel :

6— 7 :	4,2	15—16 :	6,3
7— 8 :	3,21	16—17 :	7,45
8— 9 :	3,88	17—18 :	6,94
9—10 :	4,7	18—19 :	7,25
10—11 :	5,6	19—20 :	6,41
11—12 :	4,48	20—21 :	5,5
12—13 :	5,94	21—22 :	4,77
13—14 :	5,94	22—23 :	3,64
14—15 :	4,62	23—24 :	3,5

Ponderea accidentelor este mai mare în cursul zilei și crește după-amiaza. Evident, sînt orele cînd se constată o circulație intensă de pietoni pe drumurile publice, ceea ce impune o atenție deosebită.

Vreți să explicați ?

Trei salariați ai I.A.S.-Lehliu (Ion Ștefan, Gheorghe Toader și Aurică Trandafir) au sustras din magazia unității 1 000 kg ciment. Doi dintre hoți aveau antecedente penale. În caracterizarea făcută de ing. Alex. Bobică, directorul I.A.S.-ului, se apreciază că : **„Au fost salariați conștiincioși, s-au achitat în bune condiții de sarcini..."** Adică, ce trebuie să înțelegem că aveau „sarcina" să fure ciment ?

Rubrică redactată de :
Ștefan ZIDARIȚA
Gheorghe POPESCU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Cum este gospodărit timpul secretarului de organizație

Modul în care secretarul organizației de partid nesalariat folosește timpul afectat activității obștești atrage după sine anumite consecințe asupra cărora nu întotdeauna reflectăm cu suficientă atenție. Așa cum a rezultat din discuția avută cu mai mulți secretari de organizații de partid din Capitală, problema trebuie analizată cel puțin sub două aspecte esențiale : cel al timpului afectat muncii și pregătirii sale profesionale, culturale și cel afectat îndeplinirii sarcinilor obștești, de partid.

— Secretarul nu acordă activității obștești numai o parte a timpului său liber — spunea tovarășul Mihai Șerban, secretarul organizației de partid de la Institutul de biochimie al Academiei, el dă și ceva din ființa lui, un consum permanent de inteligență, de energie, nu întotdeauna măsurabile. De ce spun aceasta, pentru că nu întotdeauna sînt cunoscute eforturile, de multe ori anonime, ale secretarului.

— Nu aș fi întru totul de această părere, a intervenit tovarășul Valeriu Matache de la Uzina mecanică fină. Dacă a crescut competența și pregătirea noastră, atunci sîntem în măsură, într-un anumit fel, să ne apreciem noi, să știm dacă treaba merge bine sau nu.

— S-ar putea ca tovarășul Matache să aibă dreptate, a spus tov. Stere Marinescu de la Academie, dar aș vrea să dau un exemplu de la noi : secretarul de partid de la un institut al Academiei s-a prezentat la un concurs pentru ocuparea unui post alături de alt tovarăș care nu a avut niciodată o muncă obștească precisă. Și cînd au venit amîndoi la „judecată", au venit cu ce au adunat. Secretarul de partid, după o muncă de zece ani foarte intensă pe tărîm obștesc, avea un număr mai restrîns de lucrări (cu toate că era un foarte bun cadru profesional), pentru că el, o bună parte din timpul său l-a rupt de la munca de cercetare și l-a închinat activității obștești. Și cînd lucrurile au fost analizate a fost promovat tovarășul care avea un mai mare număr de lucrări publicate. Așa cum sublinia și tovarășul Stere Marinescu, nu se poate pune activitatea obștească a unui om în balanța aprecierii valorilor lui profesionale. Trebuie găsite însă asemenea forme ale muncii obștești, ca secretarul, ceilalți membri ai biroului și comitetului de partid să nu fie suprasolicitați cu sarcini, să fie o distribuire echitabilă a atribuțiilor și îndatoririlor obștești. Ei trebuie să aibă posibilitatea de a rămîne într-adevăr oameni cu prestigiu, cu o înaltă și autentică autoritate profesională. Și aceasta nu se poate realiza decît printr-o permanentă și aprofundată muncă în meseria respectivă, muncă efectuată la un nivel din ce în ce mai ridicat.

— După părerea mea — spunea tovarășa Paul Ileana de la Fabrica de confecții și tricotaje „București" — problema are o mare importanță. În munca de conducere a activității obștești sînt alese cadrele cele mai merituoase, oamenii cu pregătirea profesională cea mai bună. Ei formează fondul de aur al partidului nostru. Dar nivelul atins de ei nu este invulnerabil, el este luat cu asalt zilnic de problemele muncii și este firesc să fie așa. Și dacă acest om, foarte bun în momentul alegerii, nu se pregătește continuu, nu numai că rămîne pe loc, dar chiar dă înapoi... Procesul este dialectic...

— Și cum vedeți soluționarea acestei probleme ?

— Măsurile stabilite la Conferința Națională a partidului au avut menirea de a înlătura multe din cauzele care dădeau naștere la formalism în munca noastră. O soluție în plus la îndemîna fiecăruia este o mai judicioasă repartizare a sarcinilor între toți membrii biroului sau ai comitetului. Și, cred, printr-o mai îndrăzneață politică de creștere și promovare a cadrelor tinere. În întreprinderea noastră sînt unii secretari de partid, printre care mă număr și eu, cu o vechime între 15 și 18 ani. Este adevărat, pentru mine, această muncă, face parte din ființa mea. Uneori însă... ajung acasă și nu reușesc să citesc nici măcar ceea ce este mai important într-un ziar.

În aceste condiții, o întrebare s-a impus cu necesitate :

— Este munca obștească o piedică în calea dezvoltării profesionale ?

Răspunsul tuturor a fost : problema trebuie apreciată de la caz la caz. În unele împrejurări, datorită unei defectuoase organizări a muncii, activitatea profesională poate suferi.

Deci din nou problema timpului, a economiei lui.

O simplă radiografie a timpului afectat de secretar muncii de partid este elocventă atît pentru mutațiile de conținut care au avut loc în ultima vreme în stilul de muncă al acestuia, cît și pentru posibilitățile existente încă de a mări eficacitatea timpului afectat printr-o mai judicioasă folosire. Fără pretenții de a da observațiilor noastre caracterul unor rețete, răspunsurile date de secretari de partid la întrebările noastre, ne conduc spre cîteva concluzii nu lipsite de interes.

O primă concluzie : s-a realizat în favoarea secretarului de partid — și este vorba numai de oameni nescoși din producție — o economie de timp săptămînală de 7 ore. Și aceasta prin reducerea unor ședințe devenite inutile sau paralele, datorită problematicii abordate, prin reducerea timpului afectat redactării de referate etc., printr-o mai bună organizare a muncii, o mai judicioasă și eficientă repartizare a sarcinilor între membrii biroului sau comitetului de partid.

Analizînd mai departe răspunsurile primite, ești tentat să consideri că timpul afectat săptămînal de unii secretari de partid pentru activitatea obștească este încă mare. Și lucrurile ne vor fi și mai clare dacă vom compara două din răspunsurile primite. Primul este dat de tovarășa Ileana Paul, secretara comitetului de partid din secția nr. 2 a Fabricii de Confecții și Tricotaje București, indicînd 5 ore pe săptămînă afectate muncii obștești. Și este plauzibil. Al doilea este dat de tovarășul Dumitru Săvulescu, secretarul comitetului de partid de la „Progresul"-Încălțăminte, care indică... peste 20 ore săptămînal, ceea ce s-ar putea considera la prima vedere că este exagerat de mult.

Dar lucrurile nu pot fi judecate în lumina aspectului strict cantitativ, a cronometrării timpului. Pentru că la urma urmei, **esențial este „gradul de încărcare" a timpului, calitatea și eficacitatea practică a acțiunilor întreprinse.** Or, aceasta ridică o altă problemă care ține de experiență, pregătire, aptitudini. Aceeași acțiune poate fi organizată și desfășurată într-un timp diferit, în funcție de experiența, pregătirea politică, de capacitatea fiecăruia, de calitățile sale organizatorice etc. O concluzie a fost însă însușită de toți cei care au participat la dezbateri: necesitatea efortului pentru a acorda fiecărei acțiuni numai timpul reclamat de importanța și eficacitatea ei. Este cazul tovarășului Ion Podgorianu, secretarul organizației de bază nr. 6 a Uzinei de mecanică fină. Experiența, calitățile sale personale, aplicarea consecventă a principiului conducerii colective îl ajută să-și îndeplinească sarcinile în condiții bune și într-un timp scurt. Pentru că își concentrează eforturile spre problemele esențiale, își organizează exemplar „ziua de lucru".

Cum reușești însă să determini care este lucrul cel mai important și util la un moment dat ? Răspunsul la această întrebare este dat de **informarea secretarului**, de timpul afectat de el cunoașterii aprofundate a realităților. **Creșterea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate** (ilustrat, între altele, de participarea nemijlocită a secretarului organizației de partid la întreaga muncă a comitetului de direcție din întreprindere) **ridică și atribuțiile muncii sale pe un plan superior, încărcîndu-le cu o responsabilitate concretă și multilaterală.** De aici nevoia ca el să cunoască... totul, respectiv tot ce privește unitatea respectivă. Așadar, să acționeze întotdeauna asupra a ceea ce este realmente necesar, să mobilizeze forțele comuniștilor spre îndeplinirea sarcinilor actuale, desfășurînd, în același timp, o muncă de perspectivă care să răspundă unor nevoi previzibile.

Analizînd în continuare răspunsurile la ancheta cu privire la „timpul secretarului", subliniem că un continuu efort pentru ca într-un timp cît mai scurt să obținem maximum de randament se impune imperios și în munca obștească tot așa cum imperios este reclamată nevoia de a efectua mutații în structura timpului și în sensul trecerii din ce în ce mai mult de la acele ședințe și prelucrări inutile, care pot fi evitate, la munca concretă cu oamenii.

Petru ISPAS

Vedere a grădinii de vară din Turnu Măgurele

(Foto : **Agerpres**)

Din catalogul de produse al C.I.L.-Bacău

Din noile produse puse în fabricație menționăm casele de vacanță „Diana", cu o suprafață construită pentru patru locuri. În condiții de întreținere normală, casele sînt garantate pe un termen de 50 de ani.

Piesele de mobilier destinate dotării complexelor turistice și de odihnă care se realizează în acest combinat se remarcă prin construcție, finisaj, funcționalitate. Paturile cu noptiere, mesele și dulapurile destinate hotelurilor și caselor de odihnă încîntă prin coloritul furnirului de stejar, frasin și fag alpin.

Obiecte practice și utile în gospodărie

Ușurarea muncii casnice a femeii stă, în ultimii ani, în preocuparea a numeroase foruri de specialitate. Printre mijloacele realizate în acest scop se numără și ASPIRATORUL DE PRAF „RECORD", cu ajutorul căruia, curățirea casei poate fi făcută operativ și cu mai puțin efort. Adaptat nevoilor în continuă dinamică ale omului, acest aspirator se livrează cu accesorii diferite : perii și diuze și un pulverizator pentru lichide. La cerere, se mai pot livra pîsle pentru parchet și pulverizator pentru prafuri. Aspiratorul este practic, absoarbe praful din covoare, tapiserii, haine, cărți. Pentru curățirea parchetului sau a suprafețelor acoperite cu mase plastice, la diuza pentru covoare se atașează pîsla pentru parchet care, în același timp, efectuează și lustruirea suprafețelor aspirate. Cu diuza se absoarbe praful din tapițeria mobilelor, din saltele, perne, draperii și din hainele groase. Un aspirator „Record" costă 765 lei. Se vinde și cu plata în rate.

Spălatul rufelor constituie, de asemenea, una din sarcinile cele mai dificile dintr-o gospodărie. O singură apăsare pe buton, după ce ai pregătit cele necesare, și mașina de spălat rufe își face singură treaba. Prespălarea, spălarea, fierberea rufelor ca și stoarcerea lor le face mașina.

În magazine se găsesc mai multe tipuri de MAȘINI „ALBA-LUX" din care se poate alege modelul preferat ținînd seama de spațiul disponibil în locuință, de sursa de încălzire a apei, de gradul dorit de mecanizare a operațiilor de limpezire și stoarcere a rufelor. Cu oricare din aceste mașini se pot spăla nu numai obișnuitele rufe albe sau colorate ci și îmbrăcămintea de lucru sau lenjeria fină din mătase naturală sau artificială, tricotajele din lînă, nailon sau perlon.

Mașinile de spălat „alba-lux" (2, 3, 4, 5) au aspect plăcut, sînt rezistente, iar manevrarea lor se face ușor. Sînt echipate cu întrerupător cu temporizare (ceas) care permite oprirea automată a operațiilor de prespălare. Prețul unei mașini „Alba-lux" este între 1 120 și 2 550 lei.

Adnotări la problema repartizării cadrelor medicale

Așa cum s-a mai subliniat, numărul de medici a atins cifre care situează țara noastră pe un loc fruntaș în lume în privința asigurării populației cu asistență medicală calificată. Acest raport este însă valabil numai luat global, pe teritoriul țării existînd mari diferențe între numărul de locuitori ce revin unui medic în București sau alt oraș mare față de mediul rural al unor județe și zone cronic deficitare : nordul Moldovei, Dobrogea, Oltenia. În Capitală, care întrunește circa 7 la sută din populația țării, își desfășoară activitatea mai bine de 25 la sută din medicii noștri.

Există încă multe paralelisme și suprapuneri între unitățile ce aparțin de consiliile populare, de institutele medico-farmaceutice și institutele de cercetări, situație întîlnită și în celelalte centre universitare, astfel că aci revin practic unui medic doar 3—4 paturi de spital, pe cînd în alte localități din țară acest număr este de 10 ori mai mare. Trebuie menționat și faptul că în aceste cazuri atît de diferite, salarizarea medicilor este nediferențiată. Considerăm că se impune verificarea severă a încadrării unităților din orașele mari și, cel puțin pentru o perioadă, aplicarea unor măsuri asemănătoare celor din domeniul agriculturii : trimiterea specialiștilor acolo unde este imperioasă nevoie de ei și unde pot da randament optim.

La Constanța în curînd și la Craiova peste doi ani se vor da în folosință spitale cu 1000 de paturi, care necesită numeroase cadre. Din 1967 am solicitat Ministerului Sănătății aprobarea de a scoate la concurs posturi de medici secundari pentru spitalul nou din Craiova, care și-ar fi terminat pregătirea metodologică devenind specialiști odată cu darea în folosință a spitalului. Nu s-a aprobat publicarea acestui concurs, și ne găsim în situația de a nu putea acoperi nevoile minimale de cadre ale acestei unități de importanță capitală, căci un specialist nu se formează peste noapte. Există exemplul negativ al altor spitale noi (Hunedoara, Suceava), a căror acoperire cu cadre este departe de necesar. Ce s-ar spune despre o uzină modernă, în care s-au investit sute de milioane, dar care lucrează cu 40 la sută din capacitate din lipsă de mînă de lucru calificată ? Trebuie găsită neîntîrziat soluția problemei fie prin ținerea unor concursuri speciale pentru aceste mari unități, fie prin recrutarea unor cadre bine pregătite, cu derogare de la actualele norme de transfer.

Recent, Ministerul Sănătății a introdus rotația obligatorie a medicilor din spital cu cei din policlinică, punîndu-se capăt astfel unei injuste discriminări profesionale care dura de 10 ani. Corpul medical a primit cu satisfacție această măsură.

De cîtiva ani se constată o tot mai slabă pregătire practică a absolvenților facultăților de medicină. Aceștia cunosc teorii interesante despre genetică, dar nu știu să asiste o naștere sau să deschidă un abces, cazuri cu care se întîlnesc la tot pasul în activitatea lor, nemaivorbind de intervenții ceva mai pretențioase, de care depinde adesea viața unui om. Asemenea carențe se datoresc, între altele, organizării defectuoase a stagiilor practice și supraîncărcării programei analitice cu noțiuni teoretice mai mult sau mai puțin importante. Din acest motiv, considerăm necesară repartizarea absolvenților pentru un an în spitalele județene centre metodologice, unde activitatea lor să se axeze exclusiv pe practică în secțiile de obstetrică, pediatrie, chirurgie și interne, după care să fie repartizați pe timp de 5 ani în mediul rural. Actuala perioadă de stagiu în rural este prea scurtă. Primul an trece ca perioadă de adaptare, iar din al doilea an medicul începe să se pregătească de secundariat, modalitatea principală de părăsire a comunei.

De ce se întîlnesc atît de rar medici dornici să rămînă în mediul rural ? Pentru că nu în toate părțile organele locale acordă atenția cuvenită condițiilor în care tinerii medici își desfășoară activitatea și traiul. În zona Crișanei s-au construit, din contribuție voluntară, în ultimii ani, peste 40 de dispensare rurale cu locuință pentru medic. În Oltenia acest număr nu depășește cifra 7. Pentru medicii umani, care se îngrijesc de sănătatea oamenilor de la sate nu s-a făcut mai nimic. Neavînd asigurate condiții corespunzătoare de viață, medicul va folosi primul prilej de a pleca din mediul rural sau, dacă este pe o rază de circa 100 km în jurul vreunui oraș, va face navetă.

Considerăm că pentru lupta împotriva acestei practici, pe lîngă măsurile de atragere și fixare a cadrelor în mediul rural prin crearea de condiții convenabile de muncă și viață, se poate interveni și prin utilizarea mai justă a stimulentelor materiale. În prezent, medicii cu locul de muncă la sate primesc o îndemnizație. Aceasta nu se justifică decît dacă medicul locuiește în mediul rural și stă efectiv la dispoziția populației din comună atunci cînd ea are nevoie. Mai mult, plătim uneori îndemnizație de circumscripție grea unor medici care stau în această circumscripție doar cîteva ore pe zi, între două autobuze. Propun deci ca îndemnizația de mediu rural și cea de circumscripție grea să se acorde numai cadrelor care au domiciliul stabil în comună. La fel și îndemnizația de instalare în mediul rural, ce se acordă inițial absolventilor, care își pierde sensul în cazul în care medicul nu-și schimbă domiciliul din oraș.

În privința cadrelor medii sanitare, se constată aceeași fugă de mediul rural, în proporții chiar mai îngrijorătoare decît la medici. Din acest an li se vor acorda și acestor cadre indemnizații de instalare în mediul rural. Consider că stagiul lor trebuie să fie obligatoriu, iar promovarea cadrelor medii în orașe să se facă prin concurs.

În conformitate cu recentele documente elaborate de conducerea P.C.R., se studiază și în domeniul sanitar o mai justă așezare a salariilor și a repartiției după muncă. În prezent în această privință persistă numeroase anomalii și situații care duc la blazare, plafonare și activitate sanitară birocratică, principiul repartiției după muncă fiind adesea neglijat. Un medic ce acordă într-o zi de muncă 5 consultații sau se ocupă de 4 paturi are aceeași salarizare ca și cel obligat să acorde 60 de consultații (depășind adesea orele de program) sau să asigure asistența la 50 de paturi. Sanatoriul TBC Poiana Mare din județul Dolj, unitate foarte modern utilată, s-a dezvoltat în cîtiva ani de la 150 la 550 paturi, dar echipa de medici se rezumă la același inițiali 6—7 medici care, la un volum de muncă triplu, au același salariu. Cred că viitorul sistem de salarizare trebuie să țină cont de volumul și calitatea muncii, elementul de bază fiind stabilirea unor baremuri.

Medicina modernă nu se poate concepe fără laborator și laboratorul fără chimiști. Dezvoltarea impetuoasă a industriei chimice, pe de o parte, și a învățămîntului, pe de alta, absoarbe însă toată „producția" de chimiști a facultăților, pentru sectorul sanitar nemairămînînd nimic. Nici salarizarea acestor cadre în unitățile sanitare nu este atractivă, fiind cu 50 la sută mai redusă decît în industrie și chiar față de unele cadre sanitare. În general, este de neînțeles decalajul dintre salarizarea medicilor și cea a farmaciștilor și chimiștilor, care au aceeași pregătire superioară, așa cum tot nejustificat este decalajul dintre salarizarea medicilor și a inginerilor, amîndouă categorii cu înaltă calificare.

Baza materială a ocrotirii sănătății s-a dezvoltat continuu, expresie a grijii pe care conducerea noastră de partid și de stat o acordă sănătății populației. Bugetul sectorului sanitar reprezintă, în medie, 25 la sută din bugetul consiliilor populare. Nu întotdeauna însă această bază materială este folosită judicios. În multe unități, Ministerul Sănătății a trimis, în cursul anilor, aparatură și instrumentar (microscoape, truse oftalmologice, mese de laborator etc.), care sînt insuficient utilizate, blocîndu-se astfel importante fonduri, în timp ce problema cîntarelor pentru sugari, a siringilor, termometrelor sau tensiometrelor, obiecte de uz zilnic în practica medicală, nu este rezolvată.

Ministerul Sănătății a inițiat fructuoase schimburi de experiență la nivelul unor direcții sanitare județene. Considerăm că în brigăzile sale și chiar în corpul de control al ministrului, ce vizitează diverse județe pentru analiza organizării activității sanitare, e bine să fie cooptați și unii membri din colectivele direcțiilor sanitare județene, a căror bogată experiență practică, împletită cu cunoștințele teoretice ale celor din serviciile ministerului, să ducă la elaborarea de sugestii și măsuri concrete și operative pentru îmbunătățirea continuă a asistenței sanitare a populației, sarcină ce reprezintă scopul nostru suprem.

Mircea BENA
medic primar, inspector în Direcția sanitară județeană Dolj

Pe ce căi ați dobîndit aceste bunuri ?

(Urmare din pag. I)

afară de aceasta, mai are la ora actuală circa 110 000 de lei, potrivit propriilor declarații.

Nu intenționăm să refacem calculele comisiei de cercetare. Notăm doar că adunînd veniturile legale ale soților Munteanu în aceste 80 de luni (circa 190 000 de lei), scăzînd cheltuielile necesitate de întreținere (hrană, îmbrăcăminte, locuință, întreținerea automobilului etc.) reiese că, în cel mai bun caz, ei ar fi putut economisi vreo 50 000 de lei. Asta — cum să spunem ? — ca să fim în cadrul legal. Și **mai rămîn nejustificați peste 180 000 lei.** De unde ?

— De unde acești bani ? — îl întrebăm.

Merită să redăm, transcrise întocmai, justificările.

— O parte din bani îi am de la sora mea, care este salariată, este necăsătorită și mi-a dat, în fiecare lună, din 1965 pînă în 1968, cîte 300 de lei, adică, în total, 12 600 de lei. (Observați exactitatea calculului : la 1 ianuarie 1965 au început depunerile și au continuat, cu o precizie și o regularitate pe care le-ar invidia orice întreprindere, pînă astăzi. Fix 300 de lei lunar...).

— Dar de ce „v-a dat" acești bani ?

— Ca să-i păstrez.

— Alte surse ?

— În 1964, cînd am înfiat-o pe nepoată de-a mea (tatăl ei, fratele lui I. M., decedase — n. n.), mama fetiței, avînd ceva bani în casă, mi-a dat 15 000 de lei și mi-a spus „la acești bani, eu, cu această onoare, nu mai mă oblig cu nimic față de fetiță pînă se va căsători", și cu acești bani îmi revenea mie ca sarcină să fac tot ce e necesar. (Nu cunoaștem statutul relațiilor frățești în familia Munteanu — însă ne reținem cu greu dezgustul în fața acestui tip de tranzacții ; începe să semene a negustorie de oameni).

— Știți ce? Haideți să nu ne mai jucăm de-a baba-oarba. La urma urmelor, nu în fața canadiană, nu-i așa, ce are clientul nevoie, dă și el acolo o sumă.

— De ce o dă ?

— Tovarășe, e bunăvoința lui. Care vrea dă, care nu, nu. Eu nu bag mîna în buzunar la nimeni. Nu-mi stă în caracter să fac așa ceva, dar fiecare cînd a venit... Asta înseamnă că-mi rezulta mie cheltuielile zilnice din ce ieșea. (Cerem scuze cititorilor pentru stilul acestor replici, însă le transcriem fidel).

„Eu nu bag mîna în buzunar la nimeni" — spune interlocutorul nostru. Fals ! Bacșișul a devenit o adevărată plagă în atîtea croitorii, cizmării, ateliere de reparații ș.a.m.d. El este pretins cu obrăznicie iar cetățeanul îl dă, deoarece este mijlocul consacrat pentru „Mai sînt însă elemente înapoiate, egoiste, care manifestă tendința spre căpătuială, spre înavuțire cu orice mijloace. În rapacitatea lor, asemenea elemente nu se dau înapoi să lovească în proprietatea socialistă sau în avutul personal al cetățenilor. O serie de elemente, dintre cei care prestează diverse servicii populației, primesc peste tarifele legale așazisele „atenții" sau alte avantaje necuvenite, scăpînd de sub rigorile legii".

— Ați avut o muncă de răspundere în cadrul cooperativei. Spuneți-mi, în cadrul ședințelor pe care le-ați condus, n-ați avut discuții cu salariații despre aceste practici ?

— Am avut.

— Și ce poziție ați luat dumneavoastră ?

— Eu ? Ce poziție să iau ? Am luat o asemenea poziție ca să nu se primească.

— Ați luat această poziție **dumneavoastră**, care primeați ?

— Dacă clientul dă...

— Tovarășii în fața cărora vorbeați știau că dumneavoastră luați... ?

— Dacă știau că primesc asemenea bani ?

— Da.

— Probabil că știau.

— Și atunci cum vă uitați în ochii lor ? În adunările acelea cînd îi dăscăleați să nu ia „ciubuc" ?

— Să nu ia ciubuc... cum mă uitam... (brusc enervat). Păi cum să mă uit ? Am spus : domle, nu-i ceva obligatoriu, nu există o lege în această direcție și nu pot eu să-l oblig pe cetățean să nu dea. (Schimbînd tonul) : Tovarășe, noi în ședințe am discutat să fie o deservire bună, cît mai conștiincioasă...

...și mai departe cunoaștem cu toții placa. Cinci lei de ici, o sută de colo, și peste un an trece în Fiat pe lîngă tine și te stropește cu noroi. Și te duci să-ți curețe costumul și o nouă „atenție" și...

★

Socialismul înseamnă muncă cinstită. Milioanele de truditori din uzine și de pe ogoare sînt cu tot sufletul alături de judecători ; ei le urează succes în nobila lor misiune de aplicare cu fermitate a legilor țării.

pagina economică

IMPLICAȚIILE NEREALIZĂRII CONSTRUCȚIILOR ZOOTEHNICE

Ing. Trandafir CIOCÎRLĂ
secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R.

Avînd condiții deosebit de prielnice pentru dezvoltarea producției vegetale și animale, județului Timiș i-au fost alocate în ultimii ani mari fonduri de investiții pentru executarea unor ample lucrări de hidroameliorații, construirea unor complexe de creștere a animalelor și dotarea întreprinderilor de mecanizare a agriculturii cu mașini și utilaje moderne. Una din direcțiile principale spre care a fost îndreptat efortul de investiții în județul Timiș este realizarea construcțiilor zootehnice în complexe de tip industrial, care să asigure cantități mari de produse, în condiții de maximă rentabilitate. La întreprinderile agricole de stat Hodoni, Grabăț și Recaș s-au construit complexe pentru bovine, iar, în acest an, sînt prevăzute să intre în funcțiune complexul de creștere și îngrășare a porcilor, precum și fabrica de nutrețuri combinate de la Beregsău ; anul viitor va intra în producție un complex similar la Birda.

Comitetul județean de partid se ocupă îndeaproape de aplicarea măsurilor menite să asigure ca eforturile materiale și financiare făcute de statul nostru să se soldeze cu sporirea producției, a rentabilității unităților agricole, ridicarea eficienței activității economice a acestora. În repetate rînduri, problema investițiilor în agricultură a constituit obiectul unor ample analize în cadrul biroului și secretariatului comitetului județean de partid. În cursul lunii iunie a.c. plenara comitetului județean a analizat din nou această problemă, luînd hotărîri de maximă importanță pentru eliminarea deficiențelor. Acționînd ferm pe linia îmbunătățirii situației pe șantierele unor obiective zootehnice care prezintă interes deosebit pentru economia națională, biroul comitetului județean de partid a stabilit măsuri care să asigure impulsionarea ritmului de execuție. Totodată a cerut conducerii Ministerului Industriei Construcțiilor să trimită cadre competente pentru a sprijini efectiv activitatea întreprinderii de construcții, care realizează aceste obiective.

Era de așteptat ca la numeroasele solicitări ale comitetului județean de partid, la intervențiile directe făcute, forul tutelar direct răspunzător de realizarea planului de investiții pentru agricultură în județul nostru să intervină cu măsuri energice, să înlăture într-un timp cît mai scurt cauzele deficiențelor existente pe șantiere. Se pare însă că practica tergiversării lucrărilor, nerespectării sarcinilor, executării unor lucrări de proastă calitate a devenit prea frecventă în activitatea constructorilor, situație față de care nici organul județean de partid și nici forul tutelar nu au luat măsuri ferme. Nu este vorba de o mică întîrziere la un obiectiv sau altul, ci de perpetuarea unor grave deficiențe care se soldează cu pierderi de milioane de lei. Consiliul Superior al Agriculturii, beneficiarul acestor obiective, în loc să se intereseze de mersul lucrărilor pe aceste șantiere, să impulsioneze lucrările s-a împăcat cu situația existentă, lăsînd întreprinderile agricole de stat să se descurce cum pot.

De aproape doi ani au început lucrările de construcții la complexul de bovine de la I.A.S. Recaș. Conform contractului, 9 grajduri trebuiau date în funcțiune, eșalonat, în ultimele două trimestre din anul trecut. Dar abia la 5 ianuarie a. c. au putut fi receptionate 6 grajduri și acelea incomplete. În prezent, întreprinderea 13 construcții execută lucrări la ultimul grajd. Obiectivele anexe ale acestui complex — termocentrala, silozul de suprafață, casa pompelor, podul basculă, punctul de însămînțări artificiale, drumurile, nu au fost încă terminate. De asemenea, nu a fost încă soluționată problema evacuării gunoiului din grajduri. În locul mijloacelor mecanizate se apelează la lopată și la furcă. De ce ? Proiectul a prevăzut evacuarea mecanică a gunoiului cu un sistem de racleți, dar din cauză că nimeni nu i-a experimentat, ei nu dau rezultate bune în exploatare. Socotesc necesar să se verifice urgent acest proiect și fără nici o întîrziere sistemul mecanizat de evacuare a gunoiului să fie introdus la complexul de la Recaș.

„Consecvența" constructorilor în tergiversarea lucrărilor a adus mari prejudicii la acest complex. Din cauza întîrzierilor în construcție, pînă la 31 mai a.c. nu s-a realizat o producție de aproape 25 000 hl lapte. La această pierdere se mai adaugă cele provenite din cheltuielile suplimentare efectuate datorită netermină rii unor lucrări sau dotări incomplete. Numai manopera încarcă costul la un hectolitru de lapte cu 48,7 lei în loc de 25 lei cît ar fi fost în condițiile dotării conform proiectului.

Consider necesar să ridic și o altă problemă de mare însemnătate asupra căreia din nou a atras atenția recent conducerea partidului. Este vorba de necesitatea înlăturării cu hotărîre a gigantismului în realizarea construcțiilor zootehnice. Fiecare grajd construit la I.A.S. Recaș este aproape cît o hală pentru industria ușoară. Supradimensionarea a însemnat o creștere foarte mare a costului construcției. Fiecare grajd — cu partea de utilități aferente — costă peste 2 milioane lei. Cota anuală de amortizare fiind de 28 600 lei, rezultă că trebuie să treacă 69 ani pentru amortizarea acestor construcții. În același timp, dînd o interpretare greșită indicației de a se economisi metalul, proiectantul a prevăzut la conductele de alimentare cu apă coturi de material plastic pe care vacile le rup cu coarnele într-un timp foarte scurt. A fost necesar să se pună apărătoare metalice la care s-a consumat de două ori mai mult metal, plus manopera. Este de neînțeles concepția proiectanților de a „recupera" risipa mare de la construcții — ziduri și grinzi groase din beton armat — prin utilizarea cîtorva coturi din material plastic. De asemenea, padocurile au fost făcute atît de slabe încît, din prima zi, au fost distruse, iar acum beneficiarul trebuie să facă altele noi, bineînțeles cu alte cheltuieli.

Mari prejudicii sînt provocate de întîrzierea lucrărilor la fabrica de nutrețuri combinate Beregsău care trebuia să intre în funcțiune la sfîrșitul anului trecut. Iată însă că, pînă la 30 iunie, anul acesta, întreprinderea 13 construcții a realizat doar 59 la sută din totalul investiției și 67 la sută la lucrările de construcții montaj. Se apreciază că, față de ritmul de execuție actual și de stadiul lucrărilor, fabrica va fi terminată abia la sfîrșitul primului trimestru din anul viitor, deci cu o întîrziere de 15 luni față de termenul planificat. O asemenea situație este inadmisibilă dacă se are în vedere că pentru construirea unei fabrici de acest tip, în condițiile unei bune organizări a activității pe șantiere, 15 luni sînt suficiente. Este, în sfîrșit, timpul ca întreprinderea și Ministerul Industriei Construcțiilor, toți cei care concură la realizarea acestui obiectiv să acționeze cu toată hotărîrea pentru a grăbi darea în funcțiune a fabricii, astfel ca să se asigure aprovizionarea normală cu nutrețuri combinate a complexelor zootehnice și a altor beneficiari.

În plină activitate de construcții se află și complexul de porcine Beregsău, dar și aici se remarcă mari întîrzieri. Au fost prevăzute termene intermediare de punere în funcțiune : trimestrul II 1968 pentru sectorul gestație, trimestrul trei 1968 pentru sectoarele maternitate și creștere și trimestrul patru pentru sectorul de îngrășare. În funcție de aceste termene intermediare, beneficiarul — I.A.S. Beregsău — a contractat achiziționarea cîtorva mii de scroafițe și vieri, în vederea populării halelor. Stadiile fizice și realizările valorice înregistrate la acest complex la 30 iunie a.c. — adică 45,3 la sută din totalul investiției și 43,8 la sută la lucrările de construcții-montaj — arată o întîrziere mare față de grafic, o prelungire de mai multe luni a termenului de dare în folsință. Rezultă că din planul de producție al complexului de porcine de la Beregsău nu se realizează nimic în acest an, iar în 1969 doar 50 la sută. Aceasta ar însemna pierderea unei producții de aproape 42 milioane lei, și nerealizarea unui beneficiu, în 1969, de aproximativ 22 milioane lei. De asemenea, aici nu sînt asigurate o serie de utilități : bucătăriile de furaje nu au fost terminate, și nici alte anexe. Pentru a „suplini" aceste lipsuri, beneficiarul face o serie de amenajări provizorii. Cine suportă aceste cheltuieli suplimentare ? În prezent I.A.S. Beregsău. Dacă ar plăti constructorul — așa cum de altfel este normal și cum prevede și contractul — desigur că ar grăbi lucrările pentru a reduce cît mai mult din pierderile pe care le-ar avea de suportat.

La pierderile generate de activitatea necorespunzătoare a constructorilor se mai adaugă, uneori, și „aportul" unităților agricole beneficiare, care nu asigură populărea completă, la timp a noilor complexe. Deficiențele existente pe șantiere sînt binecunoscute atît constructorului, cît și forului său tutelar. În prezent se întreprind măsuri care, finalizate, vor duce la impulsionarea ritmului lucrărilor, la recuperarea rămînerii în urmă. Conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor a trimis pe șantier la Beregsău un director din minister care va sta permanent pe șantier pînă cînd lucrările vor lua cursul normal ; s-a constituit un colectiv format din reprezentanți ai comitetului județean de partid, ai întreprinderii 13 construcții și beneficiarului care vor stabili măsurile ce se impun. De asemenea, întreprinderii de construcții îi vor fi repartizați noi ingineri și absolvenți ai școlilor profesionale de construcții ; vor fi întocmite grafice de execuție pentru fiecare obiectiv în parte etc.

Comitetul județean de partid nu va slăbi nici un moment preocuparea pentru îmbunătățirea activității pe șantiere, va milita pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid privind accelerarea lucrărilor de investiții, darea în funcțiune la termen a noilor obiective de care depinde realizarea unor importante cantități de produse animaliere.

Un nou agregat pentru reglatul temperaturii în sere

La uzina „Neptun"-Cîmpina a fost reproiectat un nou produs din fabricația curentă : mecanismul automat pentru reglarea temperaturii în sere. Cele cîteva zeci de exemplare executate și livrate pînă acum în noua variantă constructivă se bucură de aprecierea unanimă a beneficiarilor. Spre deosebire de vechiul agregat — complicat și voluminos, avînd două reductoare legate între ele prin transmisie cu lanț, frînă electromagnetică și sistem de limitare cu șurub și piuliță — noul mecanism ocupă o suprafață mai mică. În loc de 1 900 kg, el cîntărește acum doar 640 kg și se realizează cu un consum de manoperă mai mic cu 275 ore-om. El are un singur reductor, melcat, cu autoblocare, fără transmisie cu lanț și fără frînă. În timpul funcționării, mecanismul nu mai vibrează — ca mai înainte — și, ca atare, nici nu mai dereglează aparatura de automatizare. Prin reproiectare, prețul de cost al agregatului a scăzut cu mai mult de 50 la sută. S-a calculat că introducînd în fabricație noua variantă a mecanismului de reglat „clima" în sere, uzina „Neptun" va economisi anual 1 300 000 de lei.

C. SIMA

PE ȘANTIERUL FABRICII DE MOBILĂ SATU-MARE

SATU MARE. — Volumul lucrărilor efectuate pînă în prezent pe șantierul fabricii de mobilă de la Satu Mare depășește cu 50 la sută prevederile planului anual. În stadiul cel mai avansat se află hala pentru fabricarea mobilei de artă, care oferă beneficiarului condiții pentru începerea procesului de producție încă din această vară.

Ridicată în scopul valorificării superioare a materialului lemnos din bogatele masive pădUroase aflate în această parte a țării, fabrica de mobilă din Satu Mare, colaborînd cu sora ei geamănă ce se construiește paralel la Oradea, va produce anual 22 000 garnituri.

(Agerpres)

BENEFICIUL — expresie concludentă a activității întreprinderii

Este un fapt îndeobște cunoscut că unităților economice care experimentează măsurile de îmbunătățire a planificării, finanțării, creditării și conducerii întreprinderilor, de întărire a cointeresării și răspunderii materiale li s-au stabilit un număr mai restrîns de indicatori ca sarcini obligatorii — și anume : producția marfă vîndută și încasată, livrări de mărfuri pentru fondul pieței, livrări pentru export, volumul investițiilor și cel al reparațiilor capitale, fondul total de salarii, productivitatea muncii și cheltuielile maxime la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată. Chiar și dintr-o examinare sumară a conținutului acestor indicatori se poate lesne remarca că ei sintetizează acele laturi ale activității economice care, prin natura lor, asigură o concordanță între activitatea întreprinderii și interesele economiei în ansamblul ei.

După un an de la începerea acțiunii de experimentare s-au acumulat, desigur, suficiente elemente de detaliu care să ne permită să formulăm puncte de vedere mai aprofundate asupra conținutului și esenței fiecăruia dintre indicatorii enumerați. Cîteva asemenea considerații îmi propun să fac pe marginea indicatorului **cheltuieli maxime la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată**. Stabilirea prin plan a acestui indicator, ca sarcină obligatorie, a fost determinată de necesitatea oglindirii sintetice a rentabilității producției, plecîndu-se de la ideea că orice economie realizată la cheltuielile maxime stabilite pentru 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată se materializează nemijlocit într-un spor de beneficii.

În cazul întreprinderii noastre, care se numără printre cele 71 de unități industriale aflate în experimentare, folosirea acestui indicator a acționat ca o puternică pîrghie în direcția reducerii cheltuielilor de producție. Astfel, prin reducerea cheltuielilor la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată s-au obținut, numai în semestrul II din anul trecut, beneficii suplimentare în valoare de peste 6 milioane lei. Faptul că o bună parte din aceste economii realizate peste prevederile planului, ca urmare a eforturi propriu al întreprinderii, a fost utilizată pentru premierea excepțională a muncitorilor și personalului tehnic-administrativ care au adus o contribuție deosebită la obținerea lor, a făcut colectivul nostru și mai receptiv la ideea valorificării de noi rezerve interne în vederea reducerii în continuare a cheltuielilor de fabricație. În primele șase luni din acest an s-au realizat 7,8 milioane lei beneficii peste plan.

În ciuda acestei pledoarii faptice, consider că indicatorul cheltuieli maxime la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată nu este totuși suficient de mobilizator ; mai mult chiar, în unele situații, cel puțin în cazul întreprinderii noastre, el începe să devină o frînă în calea fructificării intense a întregului potențial economic de care dispunem. Este, desigur, un paradox — și iată de ce. Se știe că oricît de bine ar fi fundamentat un plan de producție, pe parcursul execuției lui apar noi și noi posibilități de utilizare la un nivel superior a capacităților de producție și a forțelor de muncă. În plus de aceasta, sînt puține cazurile cînd structura de producție planificată rămîne neschimbată pe toată durata unui semestru sau an. De regulă, pe parcursul realizării planului de producție apar o seamă de elemente noi, necunoscute în momentul stabilirii configurației lui, care determină modificări în structură. Cum nu toate produsele unei întreprinderi se realizează la același nivel de cheltuieli de producție, este un lucru firesc ca orice modificare intervenită în structura producției să modifice și nivelul cheltuielilor maxime la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată.

Ca să fiu mai bine înțeles, ilustrez ideea cu cîteva fapte din întreprinderea unde lucrez. De la o perioadă la alta, instituțiile de ocrotire a sănătății publice, industria și populația în general solicită cu precădere anumite produse medicamentoase, cerere care însă nu a putut fi anticipată la vremea încheierii contractelor și, respectiv, a stabilirii sarcinilor de plan. În fond acesta este un lucru pozitiv, pentru că una din caracteristicile activității economice în etapa actuală trebuie să fie tocmai ridicarea gradului de adaptabilitate a fiecărei întreprinderi la cerințele tot mai diverse și în continuă schimbare ale producției și consumului. Dar printre sortimentele solicitate în plus sau pentru care se fac suplimentări se află unele ce au un nivel de cheltuieli la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată diferit mult de media acestor cheltuieli pe ansamblul întreprinderii.

În aceste condiții, întreprinderea poate să acționeze în două moduri. Pe de o parte, ea se simte îndemnată să accepte introducerea în nomenclatorul de producție a noi sortimente sau suplimentarea producției la cele aflate în fabricație numai în situația cînd aceste sortimente au un nivel al cheltuielilor sub sarcina de plan a unității. Pe de altă parte, ea va manifesta o mare reținere în cazul acelor sortimente care, deși se realizează cu mari beneficii, au un nivel de cheltuieli peste cuantumul planificat. Ca să fiu mai explicit, recurg la un exemplu. La sfîrșitul lunii martie a.c., bunăoară, Fabrica de conserve Valea Roșie, primind unele comenzi suplimentare pentru export, ne-a cerut de urgență să-i majorăm livrările la glutamat de sodiu, de la 8 la 13,2 tone anual. Din analiza pe care am făcut-o ne-am convins că prin cîteva mici modificări la liniile de fabricație putem accepta suplimentarea comenzii. Dar aceeași analiză ne-a demonstrat că sporirea producției la acest sortiment dezavantajează colectivul fabricii noastre. De ce ? Fiind un produs relativ nou în fabricație, glutamatul de sodiu are și un nivel al cheltuielilor cu mult mai mare decît media cheltuielilor maxime la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată planificată. Ceea ce înseamnă că acceptarea acestei suplimentări ar duce implicit la diminuarea fondului de premiere a salariaților, ca urmare a influențel negative de care aminteam.

Desigur, este vorba de un dezavantaj aparent, care privește un grup restrîns de oameni, pentru că la nivelul economiei implicațiile sînt cu totul altele. Să le urmărim. În primul rînd, creșterea producției acestui sortiment de la 8 la 13,2 tone pe an aduce întreprinderii noastre — și, deci, economiei — un beneficiu suplimentar de circa 200 000 lei. De asemenea, pe această cale sînt diminuate întrucîtva chiar costurile actuale ce se înregistrează la fabricația de acid glutamic liber. Sporind fabricația la semifabricatul comun, crește simțitor și productivitatea muncii pe întreprindere. Să ne uităm și în contul fabricii de la Valea Roșie. Acceptarea suplimentării producției de glutamat de sodiu îi permite acesteia să-și dezvolte propria ei producție și, ca atare, să ofere pe piața externă o cantitate mai mare de produse, ceea ce înseamnă un spor de valută pentru economia națională.

Dacă am fi avut în vedere numai faptul că această creștere de producție diminuează la noi în fabrică economiile suplimentare obținute din reducerea cheltuielilor maxime la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată, răspunsul ar fi fost unul singur : „nu putem accepta suplimentarea". Iată cum un indicator de plan, care nu este suficient de reprezentativ, poate priva economia națională de valorificarea unor importante rezerve interne. Colectivul nostru a înțeles însă în primul rînd interesele economiei și a mers, în consecință, pe linia acceptării cererii fabricii din Valea Roșie. Prea bine se poate întîmpla ca în alte situații de acest fel răspunsul să fie negativ.

Mulți specialiști cu care am discutat acest aspect împărtășesc ideea că reașezarea prețurilor cu ridicata ale întreprinderilor este în măsură să înlăture neajunsul la care mă refer. Personal socotesc că oricît de bine ar fi efectuată reașezarea prețurilor, ea poate rezolva doar parțial această problemă și pentru o perioadă foarte scurtă. Este cunoscut faptul că progresul tehnic și îmbunătățirile de ordin organizatoric ce survin în fiecare întreprindere nu își manifestă influența deopotrivă asupra tuturor produselor și în aceeași perioadă și, deci, la scurt timp după reașezare, vor apare din nou diferențieri în nivelul cheltuielilor de fabricație. Deci, oricum, indicatorul cheltuieli la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată se dovedește din motivele demonstrate, neconcludent pentru scopul pe care ni l-am propus.

Se argumentează adesea că urmărirea indicatorului cheltuieli la 1 000 lei producție marfă vîndută și încasată influențează puternic asupra reducerii cheltuielilor de producție. Nu negăm acest lucru, dar adaug că toate elementele economice cuprinse în acest indicator se regăsesc și în indicatorul beneficiu net. Folosirea acestuia din urmă stimulează colectivele de întreprinderi să reducă continuu cheltuielile de producție, aceasta fiind principala sursă de realizare și depășire a beneficiilor planificate. Cu cît cheltuielile vor fi mai reduse, cu atît beneficiile vor fi mai mari. Având ca obiectiv esențial al activității lor creșterea beneficiilor, întreprinderile sînt mult interesate să pună în valoare rezervele, preocupîndu-se în egală măsură și de acele activități care, deși implică un nivel de costuri peste media cheltuielilor pe întreprindere, aduc totuși în final importante beneficii. Avantajele sînt evidente : pe lîngă un volum efectiv mai mare de producție, fabricat potrivit cerințelor reale ale economiei, se obține și un volum sporit de acumulări. Iată deci cîteva argumente ce pledează în favoarea înlocuirii indicatorului cheltuieli maxime la 1 000 de lei producție marfă vîndută și încasată cu indicatorul beneficiu net, care, după părerea mea, exprimă mai concludent finalitatea activității economice a unei întreprinderi.

Aurelian NIȚU
director adjunct al fabricii de medicamente „Terapia" Cluj

puncte de vedere

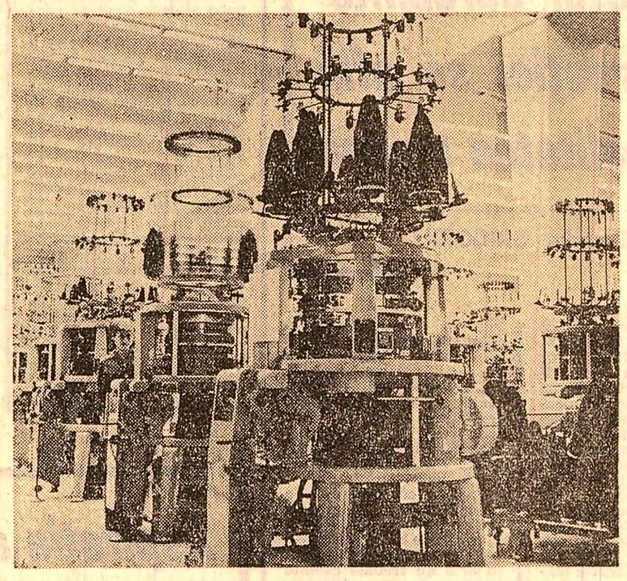

În sala mașinilor de tricotat a fabricii „Tricolana" din Capitală
Foto : Gh. Vințilă

De ziua constructorului

(Urmare din pag. I)

noasă a noilor construcții, un sentiment de mîndrie și de încredere ne încearcă, și poate totodată ne încearcă uneori și regretul că mai sînt orașe unde s-a construit prea puțin, că mai sînt oameni care locuiesc în condiții precare, că mai sînt copii care învață în clădiri necorespunzătoare, că unele construcții rămîn încă departe de frumusețea pe care o visăm cu tot mai multă exigență. Știm că la aceste aspecte gîndesc cu grijă constructorii înșiși, că în plus ei sînt preocupați să dea viață sarcinilor încredințate de partid pentru scurtarea termenelor, pentru realizarea unei maxime eficiențe a fiecărui metru pătrat construit, pentru respectare riguroasă a indicilor de calitate și multe altele.

Analizînd acum efortul uriaș al celor care clădesc, ne luăm îngăduința să le amintim și o chestiune aparținînd de principiile estetice, anume că un oraș, o așezare umană nu este o simplă aglomerare de beton ; ele trebuie să poarte pecetea sufletului nostru și s-o ducă departe, spre viitor.

Desigur, în jurul unei opere măreț se poate întocmi și un bilanț al erorilor, el este chiar necesar într-o vreme în care procesul de construcție privește întreaga societate, cînd ne simțim cu toții răspunzători în fața viitorului. Cerîndu-le, așadar, constructorilor îngăduința de a fi părtași la opera lor și deci de a o judeca, milioane de locuitori ai orașelor și satelor, îndreaptă azi un gînd de recunoștință spre meșterii care le-au înălțat. Lor, Consiliul de Stat, exprimînd această recunoștință a noastră, a tuturor, le-a acordat, cu prilejul „Zilei constructorului", ordine și medalii ale republicii noastre pentru merite deosebite în muncă, pentru iscusința și însuflețita lor activitate creatoare.

În clipa aceasta frumoasă, socotim că ei ar merita un monument magnific, un simbol al năzuințel lor spre înălțime și frumusețe. Îl vor ridica neîndoielnic, cu inteligența și cu puterea mîinilor lor, și noi vom duce acolo, în fiecare miez de vară un buchet de flori.

PROFILAXIA RISIPEI

(Urmare din pag. I)

malism și aproximație în analiza actelor și operațiilor privind aprovizionarea sau eliberarea pentru consum a valorilor materiale. Sînt binecunoscute realizările în domeniul investițiilor pe care, de-a lungul anilor, le-a obținut colectivul I.C.S.I.M. București. Numai că, sub aspectul reducerii costului lucrărilor, la această întreprindere situația nu este de loc satisfăcătoare.

— **Datorită faptului că, printre altele, aici evidențele și activitatea controlului preventiv sînt defectuos organizate, nu se poate ști în orice moment situația reală a necesarului de materiale care trebuie procurate,** ne spunea tov. **Petre Constantinescu,** șef de serviciu în Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini. Intervine însă și incompetența unora din întreprindere, care admit și dau viza pentru aprovizionări în neconcordanță cu desfășurarea și necesitățile producției, adesea „după ochi", aceasta ducînd la formarea de stocuri supranormative, cu tot cortegiul de consecințe financiare nefavorabile.

Este bine știut că o altă problemă care se înscrie în sfera de activitate a controlului preventiv constă în **verificarea corectitudinii operațiilor legate de plata drepturilor ce se cuvin salariaților din întreprinderi.** Continuă rapida scădere a cazurilor în care unele sume sînt încasate în mod nedrept, ceea ce dovedește că în acest domeniu rolul și eficiența controlului preventiv se fac mai bine simțite.

— Să nu se creadă, însă, că în acest sector s-a făcut totul, ne-a dat replica tov. **Alexandru Enescu,** director în Ministerul Petrolului. Afirmația nu e gratuită. Iată, bunăoară, cazul Trustului de extracție Moinești. Din 1965 și pînă în mai 1968, la această unitate, prin normarea greșită a lucrărilor, încadrări eronate în norme sau chiar plăți duble s-a creat un prejudiciu de multe zeci de mii de lei. Și, notați : atît documentele de evidență a muncii prestate, cît și cele de plată purtau viza de control preventiv.

Plecîndu-se de la astfel de cazuri, de la practică și mai ales de la faptul că, în majoritatea unităților economice, dreptul de exercitare a controlului preventiv este încredințat la prea mulți salariați, și nu dintre cei cu funcții de răspundere, competenți, — ceea ce provoacă fărîmițarea și diluarea responsabilităților — **în luna octombrie 1967, Ministerul Finanțelor a inițiat o regrupare, o reașezare a celor însărcinați cu înfăptuirea controlului preventiv, îndatoriri sporite revenind, în acest sens, contabilului-șef.** După mai bine de opt luni, verificîndu-se în 144 întreprinderi modul în care s-a îndeplinit această indicație, s-a constatat că, în multe cazuri, situația a rămas neschimbată. În 24 de unități, exercitarea controlului preventiv la operațiunile de constituire a fondurilor de premiere nu fusese preluată de contabilii-șefi respectivi, indicația Ministerului Finanțelor nefiind respectată nici în alte 28 întreprinderi — în cazul operațiunilor de casări și declasări de valori materiale — similară fiind și poziția pe care s-au situat alte 20 unități pentru activități din care derivă drepturi sau plăți de valută.

Ce denotă acest refuz din partea unor contabili șefi (culmea !) — conducători financiari ai unităților — de a aduce îmbunătățirile pe care exercitarea în condiții optime a controlului preventiv o reclamă cu insistență, decît îngustime în înțelegerea importanței și eficienței preîntîmpinării tuturor actelor de irosire a banilor statului ?

— Creșterea eficacității controlului preventiv este, în momentul de față, o cerință de mare actualitate, căreia va trebui să-i găsim rezolvarea cea mai potrivită, ne spunea tov. **Radu Ciurileanu,** controlor revizor general în Ministerul Finanțelor.

Un pas pe acest drum novator s-a făcut la uzina „23 August" din Capitală, unde a luat de curînd ființă un compartiment specializat și cu sarcini axate în exclusivitate pe exercitarea controlului preventiv.

— Nucleul acestei forme de control, ne relata tov. **Atanase Săndulescu,** reprezentantul Ministerului Finanțelor, cel care îndrumă primii pași ai acestei experimentări, s-a concentrat pe problemele aprovizionării tehnico-materiale, mai precis, pe momentele comandă — contract — factură și fișe tehnice pentru importuri.

Care este procedeul de lucru ? Prin această adevărată „strungă" e dirijat întregul flux al documentelor care angajează orice fel de aprovizionare, fie pentru producție, fie pentru investiții. Necesitatea și oportunitatea achiziționării cantității solicitate, stocurile existente, precum și alte elemente sînt tot atîtia parametri în funcție de care viza de control preventiv se acordă sau nu.

— Există și cazuri de refuz al vizei ?

— Cei care fac comenzi inutile de materiale ne determină să le respingem, ne-a răspuns tov. **Octavian Iacobini,** șeful acestui compartiment. De fapt, sarcina noastră este de a veghea la o strictă disciplină financiară, indiferent sub ce formă s-ar încerca încălcarea ei.

Ne notăm că, numai în perioada 16 mai — 30 iunie, au fost refuzate de la viză 73 comenzi, însumînd 4,8 milioane lei, 13 contracte totalizînd 340 000 lei, 30 fișe tehnice în valoare de 6,1 milioane lei valută, precum și alte numeroase documente de decontare.

— Înființarea și activitatea acestui nou compartiment, ne relata tov. **Constantin Duțulescu,** șeful serviciului aprovizionare, a marcat un important salt în disciplinizarea aprovizionărilor și a decontărilor. Această acțiune, coroborată cu cea de lichidare a stocurilor supranormative prin consum și desfacere, s-a soldat, numai în luna iunie, cu o diminuare a acestora de peste 40 la sută.

Avantajele pe care le oferă exercitarea unui control preventiv, exigent sînt deci de netăgăduit. În el, comitetele de direcție au un instrument de mare importanță pentru cheltuirea cu grijă a fondurilor materiale și bănești încredințate spre administrare din avuția națională. „Profilaxia" daunelor are un rol mai însemnat decît îndreptarea lor ulterioară. În acest context, nimic nu trebuie precupețit pentru întărirea rolului și răspunderii controlului preventiv, în toate întreprinderile și organizațiile economice.

CE SE AFIRMĂ CA VALOARE SUPREMĂ ÎN ARTA CONTEMPORANĂ?

anchetă culturală

Secolul nostru a deschis, mai mult decît oricare altă perioadă a istoriei, orizonturile cunoașterii umane, ritmul și volumul descoperirilor și invențiilor, producînd în societate și în viața fiecărui om adevărate mutații. Arta înaintată a urmat întotdeauna îndeaproape aceste procese profunde ale gîndirii, oglindind și interpretînd, cu finețe și măiestrie, noile raporturi dintre om și natura căreia i-a smuls treptat secretele, dintre om și societatea contemporană lui.

Departe de a fi devenit desuete, anacronice, în condițiile avîntului fără precedent al științei și tehnicii din vremea noastră, aceste trăsături ale artei își justifică pe deplin prezența în creația artistică actuală. Au apărut numeroase încercări ale unor artiști de a promova o artă desprinsă de realitate și de frămîntările vieții sociale, de a împinge creația pe căi bizare, artificioase și extravagante, ca rezultat al convingerii că problematica „clasică" a artei nu mai este potrivită sensibilității contemporanilor noștri. Dar operele fundamentale ale artei umaniste continuă să-și exercite influența asupra sufletului omenesc, iar specialiștii recunosc un reviriment al marilor și permanentelor valori realiste — valori perene ale artei, preocupate să reflecte condiția omului în lumea contemporană, raporturile mereu inedite dintre conștiință și realitate.

Oglindind o realitate structural nouă și în același timp întemeiat pe o îndelungată tradiție realistă, umanismul socialist al artei românești de astăzi realizează o indisolubilă trăsătură de unire între general-uman și concretul zilelor noastre, între permanențele culturii și integrarea ei în aspirațiile prezentului.

Societatea socialistă pune în centrul preocupărilor sale omul, efortul conjugat al întregii societăți pentru perfecționarea morală a ființei umane. Arta e unul din mijloacele cele mai eficace de a acționa direct asupra conștiințelor, de a determina o atitudine avansată a omului față de societate, de colectivitate, de lumea în care trăiește. Acele opere de artă în care se regăsesc marile întrebări și marile răspunsuri etice ale epocii contemporane exercită o influență decisivă în formarea profilului uman, a personalității în socialism. Ele se transmit din generație în generație, devin adevărate „cărți de căpătîi". Apare astfel un decalaj categoric între modele și curentele efemere care par la un moment dat „ultramoderne" și valorile supreme pe care le selectează cel mai sever judecător — timpul.

Despre aceste aspecte, de mare actualitate pentru istoria culturii și de un larg interes, am cerut părerea unor oameni de artă care-și întemeiază opiniile pe experiența artistică contemporană.

Întoarcerea la omenesc — întoarcerea la spiritualitate

Petru COMARNESCU

Saturația față de arta abstractă, față de non-figurativ a început să se manifeste încă de mai mulți ani și se accentuează mereu în țările unde, la un moment dat, abstracționismul căpătase predominanță. Discutînd acum cîteva luni despre viitorul artei cu d-na Margaret Cogswell, una din organizatoarele noului Muzeu de artă americană de la Washington D. C. — National Collection of Fine Arts —d-sa ne-a spus că cel „mai nou curent de avangardă este revenirea la arta figurativă". Sub formula aceasta, cu aparență de paradox, ea rostea un mare adevăr, pe care l-am constatat în vizitarea multor expoziții și muzee din diferite țări.

Încă din 1965, unele galerii de artă contemporană au lansat manifeste în favoarea figurației narative. Avem catalogul Galeriilor Europe și Creuze din Paris, unde Gérald Gassiot-Talabot pleda pentru figurația narativă, prefațînd o mare expoziție cu participarea a nu mai puțin de 84 de pictori din diferite țări ale lumii — de la argentineanul Antonio Berni la englezul Peter Foldes și de la germanul Jan Voss la italianul Gianni Bertini — ca să nu stăruim asupra multor artiști aparținînd Școlii Parisului. Însuși americanul Robert Rauschenberg expune, în vremea din urmă, compoziții narative, evocînd evenimente din viața socială. Întregul pavilion al Olandei la trecuta Bienală de la Veneția era ocupat de vastele lucrări ale lui Constant, pictor, sculptor, decorator, autor de machete arhitecturale, toate legate de viziunile lumii de azi și de mîine. Unele din cele mai emoționante compoziții din pavilionul spaniol vorbeau despre suferințele și zbaterile umane (Francisco Hernandez, Juan Genovés și alții).

La New York am văzut în primele luni ale acestui an o mare expoziție la care participă și Andrei Racz, originar din Cluj și directorul Institutului de Artă al Universității Columbia. Numeroși expozanți prezentau scene din viața cotidiană, aspecte ale străzilor americane, cu circulația mașinilor, cu visări și jocuri în parcuri, cu cîntări de naturii. Expoziția pictorului italian de origine română Richard Antohi, deschisă la București în decembrie-ianuarie prezenta, în diferite tehnici, aspecte de vieții contemporane, reportaje admirative sau, dimpotrivă, critici ale civilizației sau lipsei de civilizație din unele părți ale lumii. Se simțea, ca și la mulți pictori, o participare conștientă și constructivă la evenimentele lumii. Nu lipsea nota de protest față de unele rele sociale, cum erau cea de poezie față de frumusețile lumii.

Problema fundamentelor artei contemporane frămîntă pe mulți artiști și critici din lume. Discutînd această problemă cu scriitoarea și criticul de artă Carola Gideon-Welcker, ea îmi arăta îngrijorarea față de unele fenomene de ignorare sau disprețuire a spiritualității pledînd pentru datoria criticilor de a cere artiștilor să participe la înaltele valori spirituale ale lumii, sub diferitele lor aspecte. Doctorul Carlo Huber, director al Muzeului de Artă din Basel, a comentat cu noi primejdiile unei cerebralități excesive în arta contemporană, exclamînd: „ce fericiți sînteți dv., românii, că aveți un folclor așa de bogat"! Prin aceasta, d-sa înțelegea forța vitalizantă și inspiratoare a tradiției, sursa înviorătoare a folclorului cu miturile, basmele, imaginația-i mereu îmbietoare la transfigurări și interpretări noi.

Unii artiști și critici susțin că arta se cuvine să devină abstractă, mergînd pe urmele științei, tehnologiei, formulelor invizibile. Personal, cred contrariul. Tocmai pentru că știința are a face adesea cu lucruri abstracte, nevăzute, deduse teoretic — arta are rostul de a complini ceea ce ne răpește știința, ceea ce preia mecanizarea. Tocmai pentru că astăzi se gîndește foarte mult teoretic, abstract, căutîndu-se adevăruri dincolo de percepțiile realității imediate, iar mecanizarea își are rosturile ei foarte utile, dar frustrînd umanismul de valorile-i spirituale, tocmai pentru aceasta arta are îndatorirea de a adînci omenescul, de a stimula emoțiile și sentimentele nobile, de a povesti — sub diferite forme, mai sintetice sau, dimpotrivă, analitice, chiar cu detalii relevante — mărețiile vieții, de a aminti poezia și sublimul faptelor umane, frumusețile naturii și ale lumii.

Dacă arta se îndepărtează de aceste rosturi firești, de esența ei umană, florile ei se usucă, puterea de a emționa a imaginilor sale se micșorează, și în locul unor creații cu larg ecou în suflete nu rămînem decît cu ciudățenii de un foarte îndoielnic interes. Cui i-ar fi adresate ele, pe cine ar pasiona? Dintr-un mijloc de comunicare a ideilor și sentimentelor generoase, meșteșugul artistic ar deveni un joc gratuit. E ceea ce spunea, cu alte cuvinte, Diderot cînd afirma că violonistul va deveni maimuța viorii sale, atunci cînd dificilul va înlocui frumosul.

De altfel, modele se află la periferia vieții cultural-artistice a unei națiuni, pe cînd în centrul ei stau totdeauna creațiile ce caracterizează plenar epoca, fizionomia societății. Cînd ne gîndim la capodoperele intrate în patrimoniul universal, ne vin în minte tocmai asemenea creații majore, efigii reprezentative ale unor concepții despre viață, ale unor mentalități și relații umane, iar nu producțiile mai mult sau mai puțin bizare înfăptuite sub influența unor trecătoare capricii.

În marile epoci, arta a constituit totdeauna o antologie a înfăptuirilor, aspirațiilor, credințelor umane; ea a înălțat piramidele, templele grecești, monumentele romane, bisericile bizantine, catedralele gotice, a povestit despre suferințele și noblețea oamenilor, despre căutările lor, împlinind cu valori concrete gîndurile și teoretizările.

Tocmai această concretizare, această umanizare a formelor artistice a lăsat omenirii înalte mesaje și opere nepieritoare. Poporul nostru, legat de nobile sentimente și aspirații, iubitor de natură, transfigurîndu-i frumusețile cu ajutorul stilizării, nu a avut niciodată înclinație spre aneantizarea valorilor, spre negarea existenței, spre uitarea vieții. Dimpotrivă, chiar în stilizare, chiar în expresiile mai sintetice, el a păstrat lirismul, dragostea de viață, aspirația spre cele mai nobile sentimente și înfăptuiri. Tradiția umanistă este puternică la noi și avem toate motivele de a o dezvolta, continua sporonic, spre un umanism al vremii noastre, spre un realism cît mai cuprinzător și mai spiritualizat.

Acest umanism, izvorît din realitățile specifice țării și poporului nostru, luminat de cele mai avansate idei sociale și filozofice, este propriu operelor de autentică valoare create la noi în anii din urmă. Recenta expoziție omagială consacrată aniversării revoluției de la 1848 — pentru a aminti doar acest eveniment recent al vieții noastre artistice — cuprindea un șir de lucrări remarcabile, în care se releva tocmai bogăția sufletească pe care o iradiau figurile umane, de la „Ana Ipătescu" a lui Ciucurencu, pînă la „Bălcescu" al sculptorului Constantin Popovici, și multe altele.

Paralel cu știința, paralel cu mecanizarea sau dincolo de ele, arta poate aduce o cunoaștere mai vie, mai directă, mai grăitoare poate stimula, în felul ei, gîndirea și sentimentele. Credem că rostul ei nu numai că nu a scăzut, dar devine din ce în ce mai necesar pentru a umaniza și spiritualiza viața, pentru a caracteriza umanismul socialist, valorile înalte ale societății, delimitînd marile coordonate ale existenței.

Secretul durabilității creației se află în realitatea umană

Theodor GRIGORIU

În California am aflat că în fiecare an se inventează fructe noi. Anul trecut de pildă au fost la modă cireșele duble. Deși unele din fructele inventate sînt deosebit de savuroase, ele dispar anul următor pentru totdeauna, pentru că legile comerțului cer să nu rețiu ce s-a realizat bun, ci să oferi mereu ceva nou.

Paralel cu aceste fructe inventate, există desigur fructele obișnuite: merele, perele, pepenii, strugurii, etc. Acestea sînt fructe clasice, perene.

Ai de multe ori impresia că în arta contemporană se petrece ceva asemănător. Publicistica mondială de artă, cu rază mare de acțiune și multiple posibilități de influențare, poate lansa adesea oameni și curente. După un timp constați că totul a fost dat uitării, cireșele duble au fost detronate de piersicile în formă de banană.

Impostura prezentată într-un chip atrăgător, nu e atît de simplu s-o descoperi.

O anumită critică, as zice de conjunctură, fără scrupule, are partea ei de vină. Întîi a început prin a se juca „de-a etichetele", după aceea a început marea echilibristică a iresponsabilității: s-a stimulat atenția numai spre problemele de formă ale artei, s-au dat bătălii pentru a se acredita ideea că arta e un joc steril și în fond neimportant, etc. S-a ajuns astfel la situația nebuloasă de azi, la o pulverizare a tendințelor, cînd argumentele distrugerii sînt de multe ori mai puternice decît cele ale edificării.

Să căutăm acum acul în carul cu fîn: ce e peren în arta contemporană?

Arta este și ea o invenție umană și se adresează universului spiritual și afectiv al omului. Nu cred că artistul care manifestă dispreț pentru public este asa pentru că îl consideră pe oameni lipsiți de rafinament și sensibilitate. El este un mizantrop, iar cercetîndu-l mai amănunțit vei descoperi la el o hipertrofie a orgoliului, o maladie a simțului de comunicare. Nu ne putem înșela: ceea ce e caracteristic la **un artist normal** este dorința lui de a comunica. Sau altfel spus, un artist izolat este un eșec al comunicării la un anumit moment. Dar acestea sînt cazurile particulare.

Fapt e că arta nu s-a născut ca un joc gratuit, pentru că în acest caz ar fi dispărut de mult. De aceea, socotesc că cheia perenității în artă nu trebuie căutată în formele sau chipurile sub care ni se înfățișează ea la un moment dat, ci în ceea ce este peren în sensibilitatea omului.

Perene sînt temele mari, marile întrebări ale omului, marile lui neliniști.

Perene sînt acele opere de artă care răspund acestor întrebări, acestor neliniști, în care sînt încrustate mari experiențe de viață, mari sensibilități, un univers poetic născut iar nu făcut, o voință uriașă de a reforja un material, un simț deosebit al prețiozității artizanale, operele care degajă o vocație superioară. Muzica cultă românească, expresie sublimă a unei sensibilități complexe și deosebit de acute, și-a dobîndit dreptul la universalitate prin cîteva trăsături care prelungesc și ridică la o înaltă valoare ideatică bogăția inepuizabilă a folclorului nostru, gama practic infinită de emoții și simțiri a poporului. George Enescu, Paul Constantinescu, Filip Lazăr, Dinu Lipatti, Mihail Jora au transpus în măiestrite valori muzicale un imens material poetic, care, dacă preexista ca o mostenire în sufletul lor de artiști, a căpătat forme desăvîrșite numai datorită grijii, experienței și neobositei lor strădanii de a include în lucrările lor ceea ce este esențial și adînc omenesc, acea credință în bine și frumos, ce transpare în însăși creația poporului.

As adăuga, la toate acestea, o putere de comunicare.

Sfera noțiunii de comunicabilitate, de „accesibilitate" este însă dificil de delimitat, deoarece pentru fiecare din noi ea are alt înțeles, în funcție de sensibilitatea, cultura, gustul nostru. Cu cîțiva ani în urmă existau o serie de „clarvăzători" care dădeau lecții de accesibilitate (ca și cum aceasta ar fi ca un ogor cu un perimetru vizibil în care semințele artistice căzînd ar începe să germineze).

În mod teoretic se poate firește afirma că e accesibil tot ce folosește o imagistică simplă, ce are o formă clară, un suflu real, o eficiență în expunerea conținutului propus etc. Străpungînd barierele subiectivității la nesfîrșit, se poate întreprinde o analiză a acestor detalii. Fără a ajunge să vulgarizăm funcția artei, va trebui să explicăm atunci perenitatea unora dintre marile creații, intrate în patrimoniul culturii mondiale, care contrazic unele sau altele din calitățile enumerate. Și atunci vom vorbi de laturile inefabile — și de ce să n-o spunem — încă misterioase ale artei, care fac, în definitiv, farmecul ei.

Accesibil este, poate, ceea ce este capabil să vehiculeze unele valori reale sau potențiale. În orice caz, nu cred că arta își poate propune altceva decît să conțină sau să aspire la marile valori, atragerea către ea a unui public cît mai numeros fiind o problemă adiacentă. Malraux spune undeva că asistăm astăzi, în întreaga lume, la o splendidă difuziune a artelor în societate. Opera de artă dispune într-adevăr, în prezent, de pîrghiile care o pot face să circule, să fie preluată, să devină un bun social. În ce privește accesibilitatea, am convingerea că problema se cere pusă astfel: **tot ce e valoros în artă trebuie să devină accesibil.** În acest sens ne apare mai clar însemnătatea procesului de educare și maturizare a sensibilității umane, care cere îndelungi și răbdătoare eforturi. Pornind de la adevărul stabilit că arta se adresează unui anumit gust, acesta trebuie educat și stimulat în școli, trebuie condus mai tîrziu de critică spre operele de artă majore. Dacă la toate nivelele: creație, critică, educație estetică lucrurile s-ar desfășura la modul optim, am obține acel climat artistic superior pe care îl visăm cu toții.

Mai devreme sau mai tîrziu, zonele de acțiune ale artei se vor depărta de cele ale „tehnicismului" și așa devenit prea tiranic în viața contemporană. Nimeni nu-și poate imagina însă că va dispare vreodată dialogul dramatic dintre capacitatea gîndului de a zbura spre infinit și limitele dure — în timp și spațiu — ale existenței noastre fizice. Crede cineva că omul va înceta să iubească, să sufere, să contemple sau să aspire către nimbul frumuseții?

Mă îndoiesc. Toate aceste trăsături umane vor avea necontenit nevoie de artă, ca de o apă care potolește setea.

Se constată în ultimul timp violența cu care fiecare generație caută să-și impună gusturile. Transfuzia periodică de sînge tînăr poate fi mortală pentru anumite opere de artă, altele rezistă și în ele se descifrează mereu sensuri noi. Terapeutica aceasta e adesea dureroasă, dar e dictată cu siguranță de legile vieții.

Îmbătrînesc astăzi operele de artă mai repede decît acum un secol? Solicitarea extrem de bogată a omului contemporan îl împiedică să se oprească mai mult asupra sensurilor încrustate în ele? Iată întrebări la care e greu de răspuns.

Un lucru pare sigur: e inutil să studiezi secretul perenității cutărei sau cutărei opere de artă majore, pentru că fiecare îl realizează într-un chip original, unic.

De aceea, o repet, ceea ce trebuie studiat e omul. În el se află secretul a ceea ce poate deveni durabil în artă. Artistului îi revine dificila sarcină să descopere drumul către om.

Aspirația artei spre o existență umană superioară

Vasile NICOLESCU

Există dintotdeauna o fascinație a umanului mai presus de școli, curente, tendințe, dogme și antidogme, o fascinație continuă și tulburătoare care luminează cultura omenească. Elanul umanitar al romantismului francez avea să se exprime și fără manifestul hugolian din celebra prefață la **Cromwell**, inefabilul versurilor lui Edgar Poe e infim consonant cu sugestiile tehnicii savante a elaborării **poemului** propuse de poetul american, Desnos și-ar fi scris răscolitorul poem **The Night of Loveless Nights** și fără **Manifestele suprarealismului** ale lui André Breton. Hotărîtoare sînt profunzimea inspirației, intensitatea sentimentului, starea de dăruire și superior abandon a artistului. Acestea fac ca programatismul **Cvartetului nr. 1** de Beethoven să se topească în dramatism și inefabil, simfonia **Manfred** de Ceaikovski, **Damnațiunea lui Faust** de Berlioz sau **Oedip** de George Enescu să cuprindă, în ciuda osaturii lor „literare", accente foarte pure. Esențial pentru artistul de totdeauna și pentru cel al zilelor noastre mi se pare capacitatea de a participa cu toată existența la uman, la destinul și problematica lăuntrică a omului. Omul nu este o hieroglifă, un simbol mișcat arbitrar de puteri obscure pe fundalul cosmic, tiranizat de condiția absurdului și a tragicului implacabil. Diferitele alienări cu rezonanțe tragice în conștiința sensibilă a umanității, nu justifică obsesia programatică, spectaculos deliberată a exaltării absurdului în sine, a tragicului cu orice preț, a morții, a neantului. Cu atît mai mult cu cît aceste zone sînt cutreierate în ultimele decenii de o literatură a sugestiilor minore, de o artă exclusiv formală, o artă a epigonismului experimentalist cultivat de diferite vocații confuze sau sterile.

Singurătatea cosmică a individului a prilejuit nu de puține ori în lirica lumii meditații excepționale. Ca și singurătatea socială. Bolgiile dantești nu sînt numai metafore ale acuzării alienării și crimei contemporane poetului, ci și **proiecții fantastice ale durerii lui extraordinare de a nu vedea omul epocii sale la înălțimea demnității și condiției lui reale.** Este unul din sensurile parabolei kafkiene sau teatrului lui Bertold Brecht, este unul din sensurile tragismului dramaturgiei lui Eugen Ionescu. Obsesia artistului adevărat este, indiferent de mijloacele sale, de a construi în sfera umanului, de a exalta condiția rațională, superioară a acestuia și nu ceea ce este rebarbativ, larvar. Firește există pretutindeni involuntare cete de impostori, cîrpaci, simulanți de emoții, vocații deviate spre avocatura condeiului, cultivatori de „isme" fără vreo legătură organică cu adevărata misiune a artistului, lipsiți de patima dureroasă de a construi. Esențial este să ridici prin verb, cum a spus cineva, sentimentul, visul uman la puterea firmamentului, să transfigurezi condiția și misterul omului. Diferitele ipostaze ale lui Prometeu de la Hesiod pînă la Gide și Tudor Arghezi sînt o nobilă mărturie. Semnificativ este că chiar artiști cu o receptivitate mai mare către zonele secunde ale realului, către vis și irealitate, și-au găsit sursele de inspirație tot în sfera umanului. Și norii antropomorfi ai lui Mantegna din tabloul **Minerva alungînd viciile**, și arhitecturile delirant gratuite ale unui Filarete, și gravura fantastică a lui Valverde **Ecorché montrant sa dépouille** (1556), și florile atît de expresive, de exuberante sau, dimpotrivă, îndurerate ale lui Luchian relevă ceva din parabola secretă și dureroasă a existenței umane. Cu atît mai importantă și semnificativă apare orientarea **de plano** către umanism a artei și literaturii contemporane. Cu atît mai necesară. Literatura noastră contemporană se sprijină pe opere străbătute de un puternic suflu umanist. Un Sadoveanu, Camil Petrescu, Tudor Vianu, George Călinescu, Arghezi, ca să nu amintesc decît cîteva nume din Panteonul literelor românești, au dăruit poporului lor și, prin aceasta, lumii întregi, opere cu puternice trăsături realiste. Scriitorii și poeții noștri de astăzi, însuflețiți de ilustrul exemplu al unei literaturi așezate dintru început pe temeliile solide ale realismului, caută să creeze lucrările lor în ordinea și în continuarea acestei nobile și perene tradiții.

Marea artă umanistă, realistă, e singura înzestrată cu capacitatea de a înfrunta timpul, de a rezista intemperiilor acestuia. Ea cuprinde în sîmbure trecutul, prezentul și într-o măsură chiar viitorul, deoarece surprinde trăsături umane care nu se perimează de la o zi la alta. Desigur că o asemenea artă pretinde o mare putere de pătrundere, de înțelegere a vieții, un efort titanic de a desluși sensurile cele mai adînci ale realității. Acesta e efortul creației autentice. A încerca să mimezi diverse modele zornăitoare și goale, numai pentru că la un moment dat se face zarvă în jurul lor, înseamnă a da dovadă de provincialism. Căci numai un provincial timid, care pășește pentru prima dată pe caldarîmul unei metropole, se zăpăcește într-atît încît să se lase furat de strălucirea falsă a unor vitrine modeste, mărginașe. „Cunoscătorul" (citește: omul de real talent și de cultură) va căuta obiectele cele mai de preț. Vreau să spun, prin această comparație, că arta cea mai rafinată este și cea mai exigentă. La prima vedere, strassurile lucesc mai tare ca diamantul; dar ele sînt infinit mai ieftine.

A fixa în piatră sau bronz aspirația permanentă a omului către un infinit de libertate și puritate, a surprinde în cuvînt **nuanța fugitivă** a vieții, zumzetul neauzit al schimbărilor lumii, a surprinde în desen și culoare structurile vibrante ale ființei, iată o parte din virtuțile noului umanism. Este umanismul unor Britten, Thomas Mann, Valéry, Lorca, Giraudoux, Kafka, Brâncuși, Stravinski, Enescu, Picasso, Malraux, Călinescu etc., hrănit de freamătul uman al acestui secol.

„Ofensiva" umanismului

Lucian GIURCHESCU

Am văzut, anul trecut, la „Wurtembergische Staatstheater" din Stuttgart, un spectacol cu o piesă de Heinar Kipphardt, (autorul „Cazului Oppenheimer", reprezentat și la noi). Piesa la care mă refer, „În noaptea asta va crăpa șeful", era montată de unul dintre cele mai cunoscute cupluri regizor-scenograf din Republica Federală a Germaniei: Palitsch-Minsk (creatorii, între altele, a unor spectacole deosebit de reușite cum ar fi „Războiul celor două roze", „Opera de trei parale", „Maria"). Spectacolul prilejuiește o desfășurare de tehnicitate scenică de o complexitate și o perfecțiune rar întîlnite. Pledoarie — în intenția autorului ei — împotriva dezumanizării, piesa cerea, în spectacol (pentru a se realiza astfel un echivalent al tehnicizării vieții moderne) o mecanizare extremă atît a platoului cît și a interpretării. Rezultatul, categoric nescontat de realizatori, n-a fost altul decît acela de a dezumaniza însuși spectacolul, actul artistic, momentul teatral; de a crea o asemenea uscăciune neartistică încît publicul în mijlocul căruia mă aflam — deși în final i-a aplaudat pe actori pentru efortul depus — și-a manifestat violent iritarea, fluierindu-i pe dramaturg și regizor. Fapt este că ideile, dezgolite de orice umanitate, lipsite de valențe afective, n-au trecut rampa. Spectacolul a căzut, a fost respins de un public altminteri receptiv la piese dificile din repertoriul contemporan.

Această cădere ilustrează, credem, adevărul că dintr-un teatru de bună calitate nu poate fi eliminat afectul, vibrația sentimentelor umane. Este un adevăr demonstrat de altminteri, trecînd de data aceasta în domeniul repertoriului, de activitatea majorității ansamblurilor prestigioase din orice colț al lumii. Și în special de acele colective care folosesc alternarea de piese în repertoriul lor curent. „Residentz theater" din München, de pildă, unde am asistat la o reprezentare excepțională a „Scaunelor" lui Eugen Ionescu, joacă — alături de piese reprezentative ale dramaturgiei contemporane — capodoperele lui Goethe și Schiller, și aceasta nu ca un „compromis", ci în virtutea unei concepții de repertoriu bazate pe criterii de valoare, pe conștiința durabilității operelor intrate în patrimoniul de cultură al umanității. Teatrul lui Barrault, ca și teatrul din Mineapolis, Teatrul Național englez sau Deutsches Theater, a căror activitate am avut prilejul s-o cunosc, promovează aceeași concepție echilibrată, repudiind orice formă de excluzivism, cu excepția celei care vizează non-valoarea.

Cazul lui „Berliner Ensemble", care ar putea fi opus acestor exemple prin aceea că majoritatea covîrșitoare a lucrărilor înscenate aparțin dramaturgiei lui Brecht, nu este totuși nici el o adevărată excepție. Alături de numele creatorului „teatrului epic" au apărut în decursul anilor opere de Molière, Lenz, Gorki, Farquhar, Hauptmann, Synge, Kipphardt, Weiss. Dar tendința de a aduce la același numitor comun de interpretare pe Shakespeare și Višnevski de exemplu, dacă are o justificare de ordin programatic, lasă deschise porțile unei uniformizări, nu ferește colectivul de pericolul unui epigonism ce poate transforma cele mai progresiste idei artistice într-un conservatorism academic.

Desigur, căutările sînt necesare în teatru, ca în orice alt domeniu al creației. Ele constituie o condiție a dezvoltării artei, firește dacă se înscriu pe drumul spiralat al evoluției gîndirii și sensibilității umane, dacă exprimă această evoluție și dacă o slujesc.

Întreaga istorie a civilizației demonstrează că durabile sînt acele opere de artă care — înscrise în epocă — răspund sensibilității contemporane, dar și unei sensibilități general umane, care aduc ceva nou în momentul apariției lor și care nu se învechesc deoarece fac să vibreze corzi specifice naturii umane, purtînd peste generații — dăltuite în piatră, în cuvinte sau în armonii — sentimente, idealuri și neliniști eternom omenești. Chiar dacă uneori au stupefiat prin îndrăzneala ideilor sau expresiei, aceste lucrări au supraviețuit tendințelor conservatoare ca și feluritelor mode, impunîndu-se și rămînînd vesnic vii datorită umanismului lor profund; ele jalonează evoluția civilizației însăși, fiecare epocă adăugînd la acest tezaur propriile sale reprezentări artistice, selecția efectuîndu-se în timp.

Cum va arăta selecția anilor noștri? Ce este și ce nu este viabil în peisajul complex și contradictoriu al teatrului contemporan? Anumite teorii extremiste încearcă să acrediteze ideea unui teatru golit de orice conținut afectiv. Uneori, aceste teorii s-au născut ca un protest, ca o negare a facilității teatrului de „bulevard", însă promotorii lor au ajuns să arunce și copilul o dată cu apa din copae. Deși în artă nu pot exista rețete, se poate susține necesitatea asigurării unor proporții în reprezentarea diferitelor „ingrediente" care au caracterizat teatrul de la începuturile sale și pînă azi — și dintre acestea nu trebuie excluse atractivitatea, căldura, sentimentul. De la o epocă la alta aceste proporții au variat, în plus sau în minus, teatrul contemporan este mai cerebral decît cel din veacul trecut, însă e clar că un conținut de idei substanțial și plăcutul ca reprezentare nu se elimină, ci se completează reciproc; întreg teatrul de calitate, clasic și contemporan, se bazează pe această îmbinare. De altminteri, cerebralitatea a existat și în teatrul clasic, după cum se știe; spectacolul novator cu „Regele Lear" — montat de Peter Brook — a cucerit tocmai prin forța ideilor, a rațiunii, datorită unei reașezări a proporțiilor despre care aminteam, în concordanță cu sensibilitatea contemporană dar fără ca sentimentul, conținutul umanist al tragediei shakespeariene să fi fost eliminat. A demola punțile de legătură — afective — dintre teatru și public, ceea ce își propun în esență unele tendințe extremiste, înseamnă a condamna arta scenică la sterilitate.

În această ordine de idei se impune precizarea că opera reprezentanților de frunte ai teatrului modern exprimă — cu mijloace specifice — omul, cu universul său de preocupări și neliniști. Nu numai creația lui Ionescu, dar chiar și piesele lui Beckett nu sînt un simplu joc de marionete. Ele conțin, într-o formă care a șocat pe spectatorii anilor 50, dar care a devenit permeabilă, „firească" în timp, expresia unor mari dureri, a unor tragedii ale condiției umane, sensuri sociale care se cer descifrate. Aceste sensuri deosebesc creația modernă autentică de impostură. În pictură, nu descriptivismul condiționează umanismul unei lucrări, ci încărcătura de idei, forța de convingere a operei. În muzică există poemul „Petrică și lupul", dar există și fugile lui Bach sau muzica lui Alban Berg. Desigur, problema comunicării în teatru — sau în cinematografie — se pune într-un mod diferit, mai direct, dar și aici este necesară acomodarea marelui public cu mijloacele de expresie în evoluție. Este un proces necesar de înțelegere a înnoirilor de limbaj, firesc în cazul oricărei arte, și ar fi greșit dacă, refuzînd efortul de acomodare și de înțelegere, ne-am grăbi să contestăm valoarea umanistă a unei lucrări în fond perfect viabile, dar care devansează ca modalitate artă cu care ne-am deprins. Este o precizare pe care o fac dată fiind tocmai complexitatea momentului actual de dezvoltare a artei, necesitatea de a contracara orice tendințe extremiste sau simplificatoare.

Patrimoniul culturii românești înmănunchează valori care s-au înscris durabil în tezaurul artei universale. Opera dramatică a lui Caragiale, Camil Petrescu sau Lucian Blaga, de pildă, a adus în concertul culturii universale o contribuție specifică, mărturie a spiritualității poporului român. În eforturile de a crea un repertoriu contemporan de adîncă substanță, problema fundamentală care stă în fața slujitorilor de azi ai teatrului nostru este tocmai aceea de a surprinde și a reda transformările profunde din conștiințe, conflictele semnificative, cu o largă deschidere spre sensibilitatea și inteligența omului de azi.

Semnificativă pentru acest moment, în arta universală, mi se pare a fi o anume ofensivă umanistă în viața artistică. Desigur, nu este vorba despre o revenire, despre epigonism, ci despre atingerea unei trepte noi, despre tendința spre un „realism" de un grad superior, în care sînt sintetizate și experiențele anterioare, căutările mai viabile sau mai efemere ale deschizătorilor de drum. Este o artă în esență ei despre și pentru om, o artă care aspiră la expresivitate și frumusețe, o artă contemporană nu prin alinierea la tehnicismul epocii noastre ci prin caracterul contemporan al problematicii ei. Nu e vorba de o artă roză, de un optimism confecționat, ci — pornindu-se de la analizarea raportului omsocietate, individ-mediu, particular-general — de o investigare în sfera contemporaneității, a poziției omului, cu rațiunea și sentimentele sale, de o încercare de exprimare, nu arareori dramatică, a tendințelor și năzuințelor individului și societății în efortul lor, salutar, de prezervare a umanismului. Este de sperat că după confruntări și decantări, ea va dărui culturii universale opere trainice, îmbogățind patrimoniul creațiilor nepieritoare ale geniului uman.

Aceste opere vor lăsa în inimile oamenilor nu numai plăcerea citorva ore de distracție, ci urme mult mai adînci, mai durabile. În perspectiva timpului, ele vor intra, ca un component estetic, în „formula chimică" a noului tip uman. Tot astfel cum omul Renașterii era omul care-l citise pe Erasmus sau Montaigne, cum omul Revoluției franceze era cel care-și hrănise spiritul cu literatura lui Voltaire și cu dramaturgia lui Beaumarchais, omul societății noastre socialiste se va defini și prin aceea că în cultura sa artistică vor fi intrat anumite valori fundamentale. În competiția actuală a creației tocmai acestea sînt menite să ocupe locul de frunte.

Anchetă realizată de
Dorian COSTIN
și **Mircea SIMIONESCU**

Tovarășul Virgil Trofin a primit pe ambasadorul R. D. Vietnam

Tovarășul Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a primit la 20 iulie pe ambasadorul R.D. Vietnam la București, Hoang Tu, la cererea acestuia.

Cu acest prilej, a avut loc o convorbire caldă, tovărășească.

Cronica zilei

La invitația Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, sîmbătă au sosit în țara noastră Roger Stevens, asistent special al președintelui S.U.A., pentru probleme de artă, și președinte al Fundației naționale pentru artă și al Consiliului național pentru artă din S.U.A., dramaturgul american Stanley Young, director executiv al ANTA (American National Theatre and Academy), precum și d-na Hugh Auchinloss, mama doamnei Jacqueline Kennedy.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, se aflau Vasile Dinu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, precum și Richard Davis, ambasadorul S.U.A. la București.

După amiază, oaspeții au făcut o vizită la Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, unde au avut o întrevedere cu Ion Brad, vicepreședinte al C.S.C.A.

★

În Capitală a sosit o delegație economică venezueleană, condusă de Raul Nass, adjunct al ministrului relațiilor externe, care va face o vizită în țara noastră.

În cursul zilei de sîmbătă, delegația economică venezueleană a avut întrevederi la Ministerul Comerțului Exterior cu Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului, și cu alți membri ai conducerii acestui minister, precum și cu Marcel Popescu vicepreședinte al Camerei de Comerț.

(Agerpres)

A APĂRUT

„LUPTA DE CLASA"

SUMAR

- ION MITRAN : Democrația socialistă — izvorul forței orînduirii noastre.
- MIHAI TELESCU : Creșterea rolului organizațiilor de partid în viața economică a județului.
- VIRGIL IOANID : Factori ai sistematizării localităților urbane și rurale. Funcțiile economice ale teritoriului.

DEZBATERE DESPRE DIALECTICA DEZVOLTĂRII RELAȚIILOR DE PRODUCȚIE SOCIALISTE ÎN ȚARA NOASTRĂ

Participă : DUMITRU IOSIF BATI, director în Comitetul de Stat al Planificării, **FLORIN BURTAN**, șeful catedrei de economie politică de la Institutul de petrol, gaze și geologie, **MIHAIL CERNEA**, șef de sector la Institutul de filozofie al Academiei, **HARALAMBIE ENE**, cercetător la Institutul de filozofie al Academiei, **DAN GRINDEA**, de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu", **TRAIAN LAZĂR**, șef de sector la Institutul de cercetări pentru economie agrară, **CONSTANTIN MOISUC**, de la Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu", **ION PĂCURARU**, secretar general al Comitetului de Stat pentru Organizare și Salarizare.

- PETRU BERAR : Literatura de informare științifică și ateismul.
- ECATERINA OPROIU : Așteptînd faptele. Opinii despre arta cinematografică, actualitate și public.

PROBLEME INTERNAȚIONALE

- EUGEN PREDA : Sindromul violenței americane.
- LAURENȚIU DUȚĂ : Blocul militar N.A.T.O. în fața timpului.

SOCIOLOGIE ȘI INVESTIGAȚIE SOCIALĂ

- GH. CHEPEȘ : Cercetarea sociologică a unui sat bănățean în trecut și azi.

CRITICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE

- NICOLAE KALLOS, ANDREI ROTH : Reflecții la apariția unui manual de materialism istoric.
- OCTAVIAN CHEȚAN : Dimensiunile umanismului originar.

NOTE

O dezbatere interesantă despre relația public-teatru (Sanda Faur).
Informarea științifică — de la necesitate la realitate (Ion Stoica).
Din nou despre tradițiile folclorice (A. Spineanu)

La împlinirea a 20 de ani de la semnarea Tratatului româno-cehoslovac

Prietenie și solidaritate frățească în lupta pentru cauza comună a socialismului

Astăzi se împlinesc două decenii de cînd, la 21 iulie 1948, a fost semnat Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Cehoslovacia, eveniment remarcabil în istoria relațiilor dintre cele două țări. Consfințind vechi și puternice legături de prietenie între popoarele noastre, între forțele lor revoluționare — prietenie pecetluită prin sîngele vărsat în comun de ostași români, împreună cu patrioți cehi și slovaci, alături de armata sovietică, în războiul antihitlerist —, Tratatul româno-cehoslovac a dat expresie voinței popoarelor noastre de a dezvolta, în condițiile construirii noii societăți, relații de colaborare și alianță frățească, bazate pe egalitate în drepturi, stimă, încredere reciprocă, solidaritate internaționalistă.

În răstimpul celor douăzeci de ani, rodnicia acestor relații s-a concretizat în intensificarea colaborării reciproc avantajoase în toate domeniile, în adîncirea cooperării economice și tehnico-științifice, în sporirea schimburilor comerciale și culturale, în extinderea legăturilor frățești pe linie de partid și de stat. Noul Tratat româno-cehoslovac, ce urmează a fi semnat în curînd, este menit să ofere cadrul ridicării pe o treaptă și mai înaltă a colaborării dintre cele două țări socialiste, să deschidă perspective și mai largi dezvoltării relațiilor politice, economice și cultural-științifice, să adîncească prietenia dintre România și Cehoslovacia, în interesul construirii socialismului, al unității țărilor socialiste, al întregului front antiimperialist, al păcii și securității în Europa și în lume.

Aniversarea Tratatului româno-cehoslovac s-a transformat, în ambele țări, într-o adevărată sărbătoare a prieteniei româno-cehoslovace. Telegramele conducerilor de partid și de stat, adunările festive de la București și Praga, articolele apărute în aceste zile în presa celor două țări, diferite alte manifestări au scos puternic în evidență solidaritatea internaționalistă indisolubilă dintre partidele comuniste și conducerile lor, forța și trăinicia sentimentelor prietenești ale popoarelor român și cehoslovac. Acesta este glasul cel mai de preț al Tratatului româno-cehoslovac, subscris de inimile a două popoare, hotărîte să păsească umăr la umăr, împreună cu celelalte popoare frățești din țările socialiste, în lupta pentru cauza comună a socialismului, păcii și colaborării internaționale.

Animat de sentimente prietenești, poporul român urmărește cu viu interes și profundă simpatie activitatea desfășurată în Cehoslovacia, din inițiativa și sub conducerea Partidului Comunist din Cehoslovacia, pentru perfecționarea vieții sociale și de stat, pentru înlăturarea unor fenomene negative din trecut, pentru dezvoltarea democrației socialiste. Acest proces înnoitor, al cărui obiectiv fundamental este întărirea orînduirii interne, a rolului conducător al partidului, progresul general al societății cehoslovace pe calea socialismului, corespunde legilor obiective ale dezvoltării țărilor socialiste, intereselor și aspirațiilor fundamentale ale popoarelor ceh și slovac, precum și intereselor majore ale cauzei socialismului.

În cuvîntarea pe care a rostit-o vineri, la plenara C.C. al P.C. din Cehoslovacia, tovarășul Alexander Dubcek a afirmat : **„Nu putem și nu dorim să ne întoarcem la situația pe care partidul nostru a condamnat-o o dată pentru totdeauna. Singura alternativă a activității noastre viitoare o constituie realizarea consecventă a sarcinilor programului de acțiune, cu alte cuvinte mersul înainte. Revenirea la ce a fost în trecut ar crea o situație în care oamenii noștri s-ar îndepărta într-adevăr de partid și am porni pe calea discreditării socialismului în țara noastră. Cu siguranță că în acest mod nu am ajuta mișcarea muncitorească internațională".** Într-adevăr, cu cît fiecare țară socialistă asigură dezvoltarea forțelor de producție și perfecționarea relațiilor sociale, adîncirea democrației și afirmarea personalității umane, cu atît mai mare este contribuția sa la creșterea forței sistemului mondial socialist, a influenței și capacității de atracție a ideilor socialismului.

Ferm hotărîtă să meargă înainte, conducerea P.C.C. nu ignoră dificultățile și obstacolele existente în lupta pentru triumful noului asupra vechiului, pentru progresul noii societăți. În documentele sale, ea relevă în permanență amenințarea pe care o reprezintă pentru politica partidului atît tendințele antisocialiste ale forțelor de dreapta, cît și tendințele conservatoare, care acționează de pe poziții de stînga, sectariste. Dar — așa cum arată însăși desfășurarea evenimentelor — nu existența acestor forțe formează caracteristica dominantă a evoluției din Cehoslovacia ; adepții și purtătorii vechiului își pierd influența, se izolează tot mai mult. Cu o forță impresionantă s-a manifestat, în ultimele zile, adeziunea și sprijinul masiv al comuniștilor, al clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității față de programul și acțiunile conducerii P.C.C. În nenumăratele rezoluții, declarații, scrisori și telegrame, sosite din toate colțurile țării pe adresa C.C. al P.C.C. comuniștii, oamenii muncii de toate categoriile, au ținut să-și exprime acordul cu poziția adoptată de prezidiul Comitetului Central în legătură cu scrisoarea participanților la întîlnirea de la Varșovia și să asigure ferm conducerea partidului de întregul lor sprijin.

Aprobînd „Punctul de vedere al Prezidiului", plenara Comitetului Central, care s-a întrunit vineri, a adus cea mai puternică și cea mai autorizată confirmare a adeziunii și sprijinului masiv de care se bucură linia politică elaborată de partid din partea comuniștilor, a oamenilor muncii, a covîrșitoarei majorități a poporului. **Unanimitatea** cu care a fost votată rezoluția plenarei reprezintă — așa cum subliniază și comentariile presei internaționale — un succes de seamă al forțelor progresiste din Cehoslovacia asupra elementelor conservatoare, o victorie a partidului și poporului cehoslovac.

În lumina acestei evoluții apare și mai evidentă lipsa de temei a părerilor care exprimă îngrijorare față de evenimentele din Cehoslovacia. Faptele arată că, dimpotrivă, este cu totul îndreptățit să se manifeste deplină încredere în poporul cehoslovac, în partidul său comunist. Tocmai aceasta o cere actuala situație din Cehoslovacia din partea fiecărui partid comunist, a fiecărui stat socialist. P.C. din Cehoslovacia este forța conducătoare și organizatoare a operei de construcție socialistă, singurul în drept să cunoască realitățile din Cehoslovacia și să dirijeze, pe această bază, procesele mersului înainte al societății pe calea socialismului. Manifestarea deplinei încrederi în P.C.C., este de natură să contribuie la creșterea rolului conducător al acestuia, să stimuleze procesele progresiste care se dezvoltă în Cehoslovacia. În schimb, orice ingerință, amestecul de orice natură în treburile interne ale partidului și poporului cehoslovac nu poate decît să favorizeze tendințele antisocialiste și conservatoare, să dăuneze relațiilor Cehoslovaciei cu alte țări socialiste, cauzei generale a socialismului.

În cuvîntările rostite în ultimele zile de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în manifestările ocazionate de aniversarea Tratatului, în editorialul apărut ieri în „Scînteia" și în alte articole ale presei noastre se afirmă cu toată claritatea că partidul, poporul român nu împărtășesc părerea acelora care manifestă îngrijorare față de ceea ce se întîmplă în Cehoslovacia, se exprimă deplina încredere în Partidul Comunist din Cehoslovacia și în conducerea sa, în capacitatea lor de a asigura conducerea operei de edificare a socialismului; în clasa muncitoare, în toate forțele democratice și progresiste, în întregul popor cehoslovac. Opinia publică din România nutrește convingerea fermă că ele vor ști să apere și să consolideze cuceririle lor, să adîncească prietenia cu țările socialiste, să asigure mersul înainte al societății cehoslovace pe calea socialismului.

Angajat el însuși în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialiste, pentru perfecționarea organizării sociale și dezvoltarea democrației, poporul român este din toată inima alături de poporul cehoslovac. În telegrama conducerii de partid și de stat adresată conducătorilor cehoslovaci cu prilejul aniversării tratatului se spune: **„Partidul Comunist Român și poporul nostru urează poporului cehoslovac succese în înfăptuirea programului elaborat de Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia în vederea dezvoltării multilaterale a Cehoslovaciei socialiste".**

Constatăm cu satisfacție că poziția partidului nostru se bucură de o înaltă apreciere în Cehoslovacia. La adunarea festivă de la Praga, închinată aniversării tratatului, tovarășul Fr. Vlasek, ministrul planificării economiei naționale, a spus: **„Popoarele cehă și slovac prețuiesc în mod nemărginit deplina înțelegere și sprijinul poporului român și al Partidului Comunist Român pentru actuala evoluție din țara noastră. Apreciem pe deplin manifestările de înțelegere, încredere și simpatie din cuvîntările conducătorilor români și din presa română".**

Marcînd astăzi împlinirea a 20 de ani de la semnarea Tratatului româno-cehoslovac, poporul român folosește prilejul pentru a afirma încă o dată prietenia sa față de poporul cehoslovac, solidaritatea sa deplină cu Partidul Comunist din Cehoslovacia și conducerea sa, cu oamenii muncii și întregul popor cehoslovac. Ca unor buni prieteni și tovarăși, el le urează succes în eforturile și lupta pentru progresul continuu al orînduirii socialiste, pentru bunăstare și pace. Opinia publică nutrește ferma convingere că prietenia și colaborarea frățească româno-cehoslovacă se vor consolida, tot mai mult, în interesul ambelor popoare, al unității țărilor socialiste, al luptei mondiale antiimperialiste, pentru progres și pace.

V. ILIESCU

SPORT

TENIS

„Cupa Galea"

Succes al tinerilor tenismeni români

Pe terenurile Progresul din Capitală au continuat întîlnirile din cadrul grupei românești a „Cupei Galea" la tenis. **Echipa României conduce cu 3—0 în fața formației Turciei și este cîștigătoarea acestei grupe.** Viorel Marcu l-a învins cu 6—2, 6—0 pe Beyazit Ambar, iar Ion Santei a dispus cu 6—1, 6—2 de Remzi Aydin. În partida de dublu, cuplul Viorel Marcu-Codin Dumitrescu a întrecut cu 6—2, 6—2, 6—2 perechea Remzi Aydin-Beyazit Ambar.

În întîlnirea dintre selecționatele Elveției și R. D. Germane, după disputarea primelor două partide de simplu, scorul este egal : 1—1.

Întrecerile continuă astăzi dimineață pe același teren cu începere de la ora 9,30.

● **În cadrul zonei olandeze a „Cupei Galea" la tenis** (întrecerile se desfășoară la Amsterdam), echipa Olandei a învins cu 5—0 selecționata Luxemburgului, iar reprezentativa Danemarcei a întrecut cu 4—1 formația Portugaliei.

RECORDURI ATLETICE

În cadrul unui concurs atletic care a avut loc la Londra, cunoscuta sportivă iugoslavă **VERA NICOLICI a stabilit un nou record mondial în proba de 800 m** cu excelentul timp de 2'00"5/10

Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat la Praga, **DIETER HOFMANN** (R. D. Germană) a stabilit un nou record european în proba de aruncarea greutății cu performanța de 20,10 m. Vechiul record îi aparținea cu 20,08 m.

Măsuri antidoping pentru J. O. de la Mexico

Comisia medicală a C.I.O. întrunită la sfîrșitul săptămînii trecute la Lausanne (Elveția) a decis efectuarea controlului antidoping **la toate întrecerile individuale, pentru primii șase clasați.** (În plus și la alți patru sportivi aleși prin tragere la sorți). Pentru sporturile de echipe se vor controla minimum doi sportivi desemnați din fiecare formație prin tragere la sorți. Cei ce nu se vor prezenta la control vor fi în mod automat descalificați.

De asemenea comisia a hotărît ca toate concurentele să fie supuse unui control al sexului **înaintea participării la întreceri.**

În ce privește produsele a căror utilizare va fi socotită drept dopaj, comisia medicală a C.I.O. a precizat că în această categorie intră **toate substanțele nealimentare care influențează efortul normal,** în mod special fiind vorba de : amine simpathicomimetice (amphetamine), ephedrina și substanțele similare, stimulanții sistemului nervos central (stricnina și altele de același tip), narcoticele analgezice (morfina), methadina și alte substanțe asemănătoare.

Lotul italian de box pentru J. O.

În urma unui turneu disputat recent a fost selecționat lotul italian de box pentru J. O. de la Mexico. Printre cei 11 pugiliști figurează și trei boxeri care în această primăvară au făcut parte din echipa de tineret a Italiei ce s-a întrecut într-un dublu meci cu reprezentativa similară a României. E vorba de Grasso (învingătorul lui Iuga), de Bentini (învingătorul lui Călin) și de Facchinetti (victorios în fața lui Lehăduș și a lui Cojocaru). Și printre rezervele titularilor întîlnim cîteva cunoștințe. Pesare (învinsul lui Dobrescu), Piras (învinsul lui Ene) și Calcabrini (rivalul lui Năstac).

PESTE 500 DE SPORTIVI AFRICANI LA OLIMPIADĂ

● *Secretarul general al Consiliului sportului african, Jean-Claude Ganga a declarat, cu prilejul unei conferințe de presă ținute la Yaounde, că Africa va fi reprezentată de peste 500 de sportivi la Jocurile Olimpice din Mexic. Subliniind că este vorba de cea mai importantă participare sportivă din istoria continentului african, J. C. Ganga a adăugat : „Sînt fericit să constat că țările africane sînt conștiente de însemnătatea prezenței lor la Jocurile Olimpice. De acum înainte marile competiții sportive nu se vor mai putea desfășura fără participarea Africii".*

Echipajul lui Toivonen victorios în raliul Dunării - Castrol

Cea de a V-a ediție a raliului Dunării—Castrol s-a încheiat. Potrivit aprecierilor specialiștilor a fost una dintre cele mai grele și mai interesante competiții de automobilism ale anului. Din cele 55 de echipaje care au luat startul, au trecut linia de sosire la Poiana Brașov numai 23. Raliul Dunării—Castrol a fost cîștigat de echipajul finlandez P. Toivonen-M. Tinkkanen, care au concurat pe o mașină Porsche 911 T, urmat de cuplurile W. Poltinger-E. Merinsky (Austria) — pe Volvo 142 S și V. Dietmayer-L. Șanh (Austria) — pe Lancia Fulvia.

Echipajele românești Marin Dumitrescu-Petre Vezeanu și Puiu Aurel-Max Heitz, care au concurat pe mașini R 8 Gordini, au ocupat locurile 15 și respectiv 17, în clasamentul general, precum și locurile 2 și 4 la clasa 1100—1300 cmc.

Partidele de fotbal din Capitală

● Astăzi dimineața, în Capitală, se vor disputa două meciuri amicale de fotbal. Pe stadionul Giulești, la ora 10,30, se vor întîlni formațiile **Rapid București și F.C. Argeș.** Stadionul Dinamo va găzdui cu începere de la ora 10 partida dintre echipele bucureștene **Dinamo și Electronica Obor.** Seara, de la ora 19,30, pe stadionul „Republicii". **Progresul va juca împotriva lui Portuguesa Rio de Janeiro.**

Penultima etapă a „Turului Franței"

Penultima etapă a Turului ciclist al Franței, desfășurată pe distanța Besançon—Auxerre (242 km), a fost cîștigată de rutierul belgian Eric Leman, cronometrat cu timpul de 6h 50'42". Înaintea ultimei etape, în clasamentul general individual continuă să conducă **VAN SPRINGEL** (Belgia) urmat de **San Miguel** (Spania) — la 12", **Janssen** (Olanda) — la 16", **Bitossi** (Italia) — la 58", Gandarias (Spania) — la 1'15", Aimar (Franța) — la 1'38", Bracke (Belgia) — la 1'56", Wolfshohl (R. F. a Germaniei) — la 2'12", Pingeon (Franța) — la 2'28", Gomez del Moral (Spania) la 3'38" etc.

vremea

Ieri în țară : vremea s-a menținut răcoroasă și în general instabilă. Cerul a fost variabil mai mult noros în Transilvania, Moldova și Banat unde au continuat să cadă ploi mai ales sub formă de averse însoțite de descărcări electrice. Averse izolate s-au mai semnalat în Muntenia și Oltenia. Cu totul izolat în podișul Transilvaniei a căzut grindină. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit. Temperatura aerului la ora 14 oscila între 14 grade la Rîuseni și Cîmpulung Moldovenesc și 27 grade la Bechet.

Timpul probabil pentru zilele de 22, 23 și 24 iulie 1968. În țară : vremea se ameliorează și se încălzește treptat. Cerul va fi variabil. Vor cădea averse izolate mai ales în nordul țării și regiunea de munte. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 10—20 grade iar maximele între 20—30 grade, local mai ridicate. **În București :** vremea în încălzire ușoară. Cerul va fi variabil. Vînt potrivit. Temperatura în creștere.

Pe marele platou

(Urmare din pag. I)

zitorului, cantatele, rapsodiile, formele expresiei muzicale se încheagă, inteligibil, prin sunetul nesfîrșit de variat al compușilor melodici, generat de ritmuri și sonorități aparent monotone, deși legate, ordonate, topite în acea vibrație, neasemuită tehnic — marea sensibilitate a prezențelor umane, vizionare și generatoare de acțiune.

Perspectivele creatoare, de realizare pe plan amplu a industriei siderurgice, a construcției mărețe de pe marele platou, oferă posibilități largi diverselor categorii de creatori pe tărîmul artei. Bineînțeles, că nu o documentare fulger, o hotărîre formală poate determina și împlini opere viitoare legate de aceste împrejurări, de datele și faptele ce se desfășoară în marea cetate a siderurgiei.

Trebuie să ne despărțim de estetism, de înghețare în fața unor atari perspective, a unor atari modele. Fiindcă sînt oameni care, temîndu-se de aceste forme, de aceste realități, se lasă lunecînd într-o falsă atitudine vizavi de această lume, de acest univers grandios, care ne dă lecții, ne impulsionează să ne dezvoltăm posibilitățile pe ritmul și simbolurile realității creatoare făurite de artiști ai muncii, care încheagă sub ochii noștri adevărate mișcări de evoluee.

cinema

● **Minunile doamnei Venus :** SALA PALATULUI (seria de bilete 2474 — orele 19,30).
● **Aventurierii : PATRIA** — 10; 12,45; 16; 18,45; 21,15, BUCUREȘTI — 9; 11,15; 14; 16,30; 19; 21,15, GRĂDINA DOINA — 20,30, GRĂDINA EXPOZIȚIA — 20,30.
● **Duelul lung : FESTIVAL** — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 20,30, FEROVIAR — 9—16,30 în continuare ; 19; 21,30, EXCELSIOR — 8; 10,30; 13; 15,30; 18; 20,30, MODERN — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30, ARENELE LIBERTĂȚII — 20,30.
● **Piramida Zeului Soare : REPUBLICA** — 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15, STADIONUL DINAMO — 20,30.
● **Taffy și vînătorul : CINEMATECA** : 10; 12; 14; 16,30; 18,45; 21, CAPITOL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30 21, la grădină — 20,30, CIRCUL DE STAT — 10; 13; 15,30; 18; 20,30.
● **Domnișoarele din Rochefort :** VICTORIA — 8,45; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45.
● **O lume nebună, nebună, nebună : LUMINA** — 9,30—15,45 în continuare ; 19.15.
● **Prietenele : CENTRAL** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **Jenia, Jenicika și Katiușa : UNION** — 15,30; 18; 20,30.
● **Un bărbat și o femeie : DOINA** — 11,30; 13,45; 16; 18,30, 20,45.
● **Program pentru copii : DOINA** — 9; 10.
● **Prin Kurdistanul sălbatic : GRIVIȚA** — 9; 11,15; 13,30; 15.45; 18; 20,30, AURORA — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20.15, la grădină — 20,30.
● **Oscar : ÎNFRĂȚIREA : 15,30; 18; 20,30.**
● **Freddy, loveste tu întîi : BUZEȘTI** — 15,30; 18, la grădină — 20,30, UNIREA — 15,30; 18, la grădină — 20,30.
● **Ce noapte, băieți ! : DACIA** — 8—16,30 în continuare ; 18,45; 21.
● **Vicontele plătește polița : BUCEGI** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădină — 20,30, TOMIS — 9—15,45 în continuare ; 18.15, la grădină — 20,30.
● **Un dolar găurit : LIRA** — 15,30; 18, la grădină — 20,30, MOȘILOR — 15; 17,30, 20, la grădină — 20,30.
● **Inimă nebună... nebună de legat : DRUMUL SĂRII** — 15; 17,30; 20, VIITORUL — 15,30; 18; 20.30, VITAN — 16; 18.15; 20,30, la grădină — 20,30.
● **Nebunul din laboratorul nr. 4 : GIULEȘTI** — 15,30; 18; 20,30, ARTA — 9—15 în continuare ; 19,15, la grădină — 20,30
● **Impușcătura : COTROCENI** — 15,30; 18; 20,30.
● **Alegere de asasini : MELODIA** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, FLAMURA — 9—13,30 în continuare ; 16; 18,15; 20,30.
● **Studiu despre femei : FLOREASCA** — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MIORIȚA — 9; 11.15; 13.30; 16; 18,15; 20,30.
● **Hiroșima, dragostea mea : VOLGA** — 9—15.30 în continuare ; 18,15; 20,30.
● **Pasărea timpurie : POPULAR** — 15,30; 18; 20,30.
● **Blestemul rubinului negru : MUNCA** — 16; 18; 20.
● **El Dorado : COSMOS** — 15,30; 18; 20,30.
● **Zoltan Karpathy : FLACĂRA** — 15,30; 18; 20,30.
● **Bomba de la ora 10,10 : RAHOVA** — 15,30; 18, la grădină — 20.30.
● **Mumia intervine : PROGRESUL** — 15,30; 18; 20.30.
● **Cei șapte samurai : GRĂDINA PROGRESUL PARC** — 20,30.
● **Întoarcere în lumea sunetelor — Monumente ale schitului din munții Rila — Cuvîntul vindecă : TIMPURI NOI** — 9—21 în continuare.
● **Sînt și eu numai o femeie : PACEA** — 15,45; 18; 20,15.
● **Hocus-pocus : FERENTARI** — 15,30; 18; 20,30.
● **Ea va ride : CRÎNGAȘI** — 15.30; 18; 20,30.
● **Loana : PARCUL HERĂSTRĂU** — 20,30.

teatre

● **Teatrul „Ion Creangă"** (la Teatrul de vară „Herăstrău") : **Regele Cerb** — 20.
● **Teatrul „C. Tănase"** (grădina Boema) : **„Boema Palace"** — 20.
● **Ansamblul „Perinița"** (în sala Savoy a teatrului „C. Tănase") : **Varietăți folclorice** — 19.

tv.

PROGRAMUL I

8,30 — Ora exactă. — Cum va fi vremea ?
8,32 — Pentru școlari. „La șase pași de o excursie". Emisiune concurs. Transmisiune de la Brașov.
9,40 — T.V. pentru elevi. Consultații la matematici. Tema : Derivata și variata funcției. Prezintă conf. univ. Eugen Rusu. Emisiune realizată în colaborare cu Ministerul Învățămîntului.
10,00 — Ora satului. În cuprins :
● Lucrări la zi în agricultură : Arăturile de vară.
● Fîntîna fetelor — reportaj filmat despre eforturile depuse de țăranii cooperatori din Chirnogeni pentru aducerea apei în sat.
● Anchetă economică : Valorificarea — punctul final al producției legumicole.
● Foiletonul emisiunii : Risipitorii.
● Noutăți de la stațiunea experimentală Murfatlar. Noi soiuri de struguri de masă extratimpurii.
11,30 — T.V. pentru specialiștii din agricultură. Ciclul „Irigații". (Lecția a 8-a). Agrotehnica culturilor irigate.
12,15 — De strajă patriei.
12,45 Telejurnalul de prînz.
13,00 — Închiderea emisiunii de dimineață.
16,30 — Zig-Zag... la Poiana Brașov. — „Mamaia — varietăți".
19,15 — Cuvîntul ministrului construcțiilor, Dumitru Mosora. Scurt program muzical dedicat constructorilor.
19,30 — Fotbal : Progresul București — Portuguesa Rio de Janeiro. Transmisiune de la Stadionul Republicii. În pauză : Telejurnalul de seară.
21,15 — Rapsodia română. „Pe Mureș și pe cîmpie".
21,45 — Filmul artistic „Testamentul încașului".
23,30 — Telejurnalul de noapte.
23,40 — Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

20,00 — Reporterii noștri în țară și peste hotare. ● Pasul Latinici. ● New Delhi — „India spre progres" — o expoziție care sintetizează direcțiile de dezvoltare a Indiei.
20,20 — Desene animate „Față în față cu fericirea". Producție Animafilm.
20,30 — Arii celebre din opere.
21,00 — Telejurnal.
21,20 — Teatru în studio : „Jocul dragostei și al întîmplării" de Marivaux. În distribuție : Rodica Tapalagă, Dorina Lazăr, Alexandru Repan, Dumitru Furdui, Marian Hudac, Gh. Popovici-Poenaru.
22,30 — Parada vedetelor cu Dalida și Claude Nongaro.
22,45 — Închiderea emisiunii.

TELEGRAME

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste Cehoslovace, prof. dr. Jiri Hajek, a trimis o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a trimis o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste Cehoslovace, prof. dr. Jiri Hajek, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Cehoslovacia.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a trimis o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste Cehoslovace, prof. dr. Jiri Hajek, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Cehoslovacia.

viața internațională

URUGUAY Starea de urgență se menține

MONTEVIDEO 20 (Agerpres). — Starea de urgență va fi menținută în Uruguay pînă cînd parlamentul va vota o lege cu privire la blocarea prețurilor și salariilor, au afirmat sîmbătă mai mulți miniștri în fața deputaților Adunării Naționale uruguayene. După cum transmite agenția France Presse, autoritățile din Montevideo se tem că ridicarea stării de urgență, instituită la 13 iunie, și abandonarea blocării prețurilor și salariilor, decretată 15 zile mai tîrziu, vor antrena o creștere cu cel puțin 50 la sută a prețurilor articolelor de consum curent, ceea ce ar risca să provoace o reizbucnire a conflictelor sociale și să ducă țara la o catastrofă. Potrivit corespondentului agenției citate, guvernul președintelui Pacheco Areco se găsește în prezent confruntat cu o serie de probleme, dintre care unele necesită o soluționare urgentă. Printre acestea se află posibilitatea unei lipse de produse agricole, situația persoanelor cu venituri mici, care s-a agravat după devalorizarea de la 29 aprilie, reducerea circulației monetare, problemele de aprovizionare în comerț și industrie etc. În fața acestor dificultăți guvernul va prezenta parlamentului, la începutul săptămînii viitoare, un proiect de lege cu privire la blocarea prețurilor și salariilor care prevede în același timp crearea unui consiliu superior pentru salarii.

Înaintea Congresului anual al laburiștilor

LONDRA 20 (Agerpres). — În capitala britanică a fost publicată sîmbătă ordinea de zi preliminară a Congresului anual al Partidului laburist, care se va desfășura la sfîrșitul lunii septembrie la Blackpool. Dintre cele 34 de moțiuni depuse de secțiile locale ale partidului, majoritatea cer revizuirea politicii economice a cabinetului laburist, ceea ce determină agenția France Presse să considere că la viitorul Congres „politica guvernului Wilson va constitui obiectul a numeroase critici".

viața internațională

„SÎNTEM HOTĂRÎȚI SĂ LUPTĂM ȘI SĂ ÎNVINGEM"

Un mesaj al președintelui Ho Și Min

HANOI 20 (Agerpres). — Ho Și Min, președintele R. D. Vietnam, a adresat un mesaj compatrioților și luptătorilor din întreaga țară cu ocazia celei de-a 14-a aniversări a încheierii acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam. Acum 14 ani, în urma victoriei de la Dien Bien Phu, au fost încheiate acordurile de la Geneva care recunoșteau independența, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a Vietnamului. Poporul nostru ar fi putut în iulie 1956 să procedeze la alegeri generale și, începînd de la această dată, țara noastră și-ar fi recăpătat independența totală, libertatea, pacea și unitatea iar nordul și sudul ar fi putut fi reunificate. Dar imperialiștii americani, încălcîndu-și angajamentele, au sabotat acordurile de la Geneva. Ei au pornit un război de agresiune în Vietnamul de sud, însă s-au lovit de rezistența eroică a compatrioților noștri din Vietnamul de sud care le-au provocat pierderi grele. Sperînd să iasă din impasul în care se află în Vietnamul de sud, au început de peste trei ani să bombardeze Vietnamul de nord. Ei au sabotat independența, pacea și neutralitatea Laosului și au întreprins fără încetare provocări împotriva Cambodgiei.

Războiul de agresiune dus în prezent de S.U.A. în patria noastră, se spune în mesaj, este unul din cele mai barbare războaie cunoscute de istoria omenirii.

Bravii noștri compatrioți și luptători din Sud, eroicul popor vietnamez, unit ca un singur om, s-a ridicat cu hotărîre la luptă, făcînd să eșueze toate planurile militare și politice ale dușmanului, cîștigînd victorii din ce în ce mai mari. De la începutul primăverii anului 1968, rezistența în Vietnamul de sud a intrat într-o nouă perioadă — ofensivă generalizată, revolte simultane în diferite centre care au dus la cucerirea de victorii strălucite.

Crearea alianței forțelor naționale democratice și pașnice constituie un mare succes în lupta împotriva agresiunii americane, pentru salvarea națională. Imperialiștii americani suferă în fiecare zi înfrîngeri tot mai mari și vor ajunge inevitabil la înfrîngerea totală.

Cu toate acestea, agresorii americani continuă să intensifice războiul în Vietnamul de sud și bombardează provinciile meridionale ale R. D. Vietnam.

La convorbirile de la Paris, în fața atitudinii noastre serioase și a poziției noastre juste, ei continuă să ceară fără rușine „reciprocitate". Este limpede că imperialiștii americani nu se hotărăsc să renunțe la războiul lor de agresiune. Avînd în vedere această situație gravă, poporul din întreaga țară trebuie să rămînă hotărît și să-și intensifice rezistența împotriva imperialiștilor americani, pentru salvarea națională. Pentru independență și libertate, cei 31 de milioane de compatrioți sînt hotărîți să învingă toate dificultățile și să facă orice sacrificiu pentru a-i învinge pe dușmani. Agresorii S.U.A. sînt în prezent într-un mare impas. Forțele armate și populația din întreaga țară au în prezent inițiativa și sînt în ofensivă, obținînd victorii tot mai mari.

Poziția noastră este justă și limpede: pacea va fi restabilită imediat ce S.U.A. vor pune capăt războiului lor de agresiune împotriva patriei noastre, vor înceta bombardamentele asupra Vietnamului de nord, vor retrage din Vietnamul de sud trupele lor și pe cele ale țărilor satelite și vor lăsa poporul nostru să-și reglementeze liber propriile sale probleme. Vietnamul să fie al vietnamezilor!

Pe pămîntul țării noastre se desfășoară în prezent o luptă înverșunată între dreptate și nedreptate, între civilizație și barbarie. Popoarele țărilor socialiste frățești și popoarele progresiste își îndreaptă zilnic privirile spre Vietnam, felicitînd călduros pe compatrioții și luptătorii noștri. Cu această ocazie doresc să mulțumesc sincer țărilor socialiste frățești și tuturor prietenilor noștri de pe cele cinci continente pentru ajutorul acordat din toată inima poporului nostru în lupta sa dreaptă împotriva agresorilor americani, pentru salvarea națională.

Dreptatea este de partea noastră. Avem o voință de neclintit, sîntem hotărîți să luptăm și să învingem. Dispunem de forța invincibilă a unirii naționale și ne bucurăm de simpatia și sprijinul întregii omeniri progresiste.

Convorbirile de la Paris

Declarația șefului delegației R. D. Vietnam

PARIS 20 (Agerpres). — Sîmbătă, cu prilejul aniversării a 14 ani de la semnarea acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, la Paris a avut loc o adunare a membrilor Mișcării franceze pentru pace, în cadrul căreia ambasadorul Ha Van Lau, membru al delegației nord-vietnameze la convorbirile oficiale dintre R. D. Vietnam și S.U.A., a dat citire unei declarații a ministrului Xuan Thuy, șeful delegației.

Făcînd un bilanț al convorbirilor oficiale de la Paris, Xuan Thuy arată că dacă după aproape două luni aceste convorbiri nu au înregistrat un progres, „aceasta se datorește refuzului persistent al părții americane de a pune capăt necondiționat bombardamentelor și oricărui alt act de război pe ansamblul teritoriului Republicii Democrate Vietnam și faptului că partea americană continuă să se cramponeze de pretenția absurdă a „reciprocității". Reprezentanții americani acreditează ideea după care convorbirile oficiale ar prezenta încă de pe acum unele indicii de speranță. Deocamdată, se pare că scopul lor este de a induce în eroare opinia publică mondială, îndeosebi pe cea din Statele Unite, în perioada campaniei pentru alegerile prezidențiale".

REUNIUNEA DE LA HONOLULU

S.U.A. vor furniza noi cantități de armament trupelor saigoneze

HONOLULU 20 (Agerpres). — Sîmbătă a luat sfîrșit la Honolulu (Haway) întîlnirea dintre președintele S.U.A., Lyndon Johnson, și șeful regimului saigonez, Nguyen Van Thieu, consacrată examinării desfășurării războiului din Vietnam. Comunicatul comun dat publicității la încheierea convorbirilor arată că Statele Unite vor continua acțiunea lor militară în Vietnam și vor furniza noi cantități de armament trupelor saigoneze. Comunicatul nu face nici o mențiune cu privire la încetarea tuturor bombardamentelor americane asupra teritoriului R. D. Vietnam, cerință susținută cu toată hotărîrea de reprezentanții R. D. Vietnam la convorbirile de la Paris, ca o premisă în vederea abordării altor probleme destinate instaurării păcii în Vietnam.

Senatorul Hatfield:

Să se pună capăt bombardamentelor în Vietnam

Într-o cuvîntare rostită la Newbrunswick (New Jersey), senatorul Mark Hatfield a subliniat că a sosit momentul ca Statele Unite să pună capăt uciderilor și bombardamentelor în Vietnam. „Am pierdut războiul în toate direcțiile" — a spus el. „Vom fi siliți să acordăm un rol tuturor forțelor din Vietnamul de sud, inclusiv Frontului Național de Eliberare. Nu avem nimic de cîștigat prin amînarea unei asemenea hotărîri".

PIAȚA COMUNĂ

Măsurile protecționiste ale Franței acceptate temporar și condiționat

BRUXELLES 20 (Agerpres). — Comisia executivă a Pieței comune, întrunită sîmbătă la Bruxelles pentru a examina măsurile economice protecționiste ale Franței, a ajuns la concluzia că aceste măsuri reprezintă pentru C.E.E. un precedent îngrijorător și că ele trebuie înlăturate „cît mai curînd cu putință". Reprezentantul Germaniei occidentale, Willy Brandt, a cerut ca măsurile guvernului francez, care se bazează pe limitarea importurilor și sprijinirea exporturilor, să fie din nou examinate de Comisia executivă a C.E.E. înainte de 15 octombrie, pentru a se stabili dacă ele nu ar putea fi suspendate la această dată. Președintele Comisiei executive, Jean Rey, a atras atenția asupra riscului ca alte țări membre ale Pieței comune să urmeze exemplul Franței, aplicînd măsuri similare în cazul unor dificultăți economice. Concretizînd dezbaterile reuniunii de sîmbătă, la care au participat miniștrii de externe ai celor șase țări membre ale Pieței comune, comentatorii politici din Bruxelles arată că aceștia au „acceptat temporar și condiționat" aplicarea măsurilor Franței. Comisia executivă se va întruni din nou luni pentru a lua o hotărîre finală asupra măsurilor protecționiste, puse deja în aplicare de Franța.

Semnarea acordului de colaborare culturală și științifică între România și Pakistan

ISLAMABAD 20 (Agerpres). — La 19 iulie a fost semnat la Islamabad acordul de colaborare culturală și științifică între România și Pakistan. Acordul a fost semnat de către ambasadorul Republicii Socialiste România în Pakistan, Mihai Magheru, și de Q. U. Shahab, secretar de stat în Ministerul pakistanez al Educației.

Protocol româno-cubanez de colaborare în domeniul minelor și metalurgiei

HAVANA 20 (Agerpres). — La Havana a fost semnat un protocol de colaborare în domeniul minelor și metalurgiei între Cuba și Republica Socialistă România.

Documentul a fost semnat de Orestes Garcia, adjunct al ministrului minelor, metalurgiei și combustibililor din Cuba, și de Ion Mineu, adjunct al ministrului minelor din România.

Protocolul prevede colaborarea în domeniul exploatării rezervelor de minereu și instalarea în Cuba a unei uzine moderne de electroliză a cuprului.

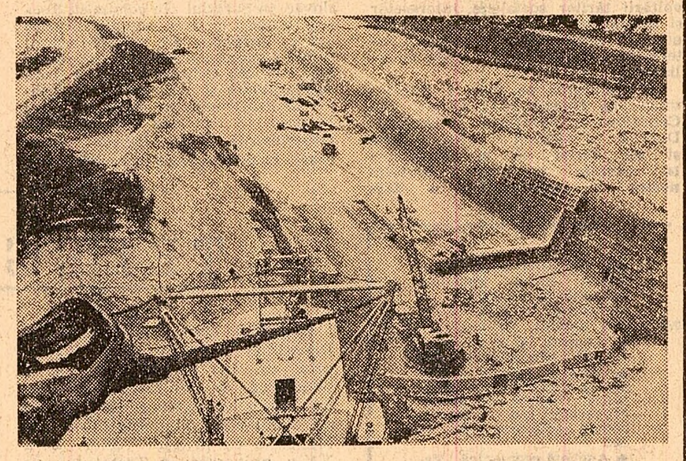

Cuba. — În provincia Oriente se află în construcție un baraj al cărui lac de acumulare are o capacitate de 200 milioane m.c.

PROBLEMA NIGERIANĂ

O primă înțelegere la Niamey

NIAMEY 20 (Agerpres). — Guvernele Nigeriei și provinciei secesioniste Biafra au anunțat vineri seara că au acceptat începerea imediată de convorbiri preliminare, în scopul de a se pune capăt războiului civil din Nigeria, care durează de 13 luni. Hotărîrea a fost luată la cîteva ore după ce a luat sfîrșit reuniunea Comitetului Consultativ al Organizației Unității Africane, convocată la Niamey pentru soluționarea problemei nigeriene. S-a anunțat că reprezentanții Nigeriei și Biafrei se vor întîlni la Niamey sub președinția lui Hamani Diori, președintele Nigerului, care va acționa ca mediator. Reuniunea are scopul pregătirii reluării tratativelor de pace ce vor avea loc la Addis Abeba.

Odumegwu Ojukwu, conducătorul Biafrei, a sosit în capitala Coastei de Fildeș, Abidjan, venind de la Niamey. Observatorii politici consideră că Ojukwu intenționează să se consulte cu oficialitățile Coastei de Fildeș în legătură cu posibilitățile de reglementare a conflictului nigeriano-biafrez.

După cum se știe, Coasta de Fildeș este una dintre cele patru țări africane care au recunoscut Biafra ca stat independent.

Noul guvern irakian a depus jurămîntul

BAGDAD 20 (Agerpres). — Noul guvern irakian, prezidat de Abdel Razzak El Nayef, a depus jurămîntul sîmbătă dimineața în fața președintelui Irakului, Ahmed Hassan El Bakr. După ceremonia depunerii jurămîntului, Consiliul de Miniștri irakian s-a întrunit în prima sa ședință. Nu a fost dat nici un comunicat asupra problemelor discutate cu acest prilej.

Corespondentul din Beirut al agenției U.P.I. relatează că, potrivit știrilor sosite din Bagdad, opt persoane, care au negociat un important acord petrolier cu compania franceză de stat E.R.A.P., au fost arestate de noul regim irakian și vor fi probabil traduse în fața unui tribunal. Printre aceste persoane se află și fostul prim-ministru al Irakului, Taher Yahia, care a fost arestat imediat după lovitura de stat de la 17 iulie. La Bagdad se consideră că acordul privind acordarea unor concesiuni petroliere Franței va fi probabil revizuit de noul guvern. Persoanele arestate sînt acuzate că au obținut profituri de peste 2 milioane lire irakiene în urma încheierii acestui acord și vor fi judecate pentru corupție.

Cuvîntarea lui O. Cernik la televiziune

PRAGA 20 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la televiziunea cehoslovacă, O. Cernik, președintele guvernului R. S. Cehoslovace, a declarat că „nu există altă cale decît de a desăvîrși împreună cu poporul țării schimbările democratice și socialiste profunde ale vieții noastre".

Nu numai în prezent, a spus el, dar și în viitor este necesar să tindem cu toții ca țelurile guvernului și dorințele poporului să fie identice, ca guvernul să spună oamenilor în mod sincer adevărul despre situația societății noastre, despre problemele politicii și situației noastre internaționale în așa fel încît, în luarea hotărîrilor în folosul poporului acestei țări, guvernul să conteze nu numai pe sprijinul poporului, ci și pe controlul lui.

Actuala politică a Partidului Comunist din Cehoslovacia, care în promovarea rolului său în societate se bazează pe adevărata influență în rîndul maselor, pe forța programului și ideilor, contribuie la consolidarea activității guvernului și a tuturor organelor sale. Guvernul se adresează poporului cerîndu-i să rezolve toate problemele interne ale țării în mod calm, cu rațiune de stat și cu înțelepciune, pretutindeni și în toate organele. Nu ar trebui ca noi înșine să adăugăm mai multe griji la cele existente. Noi dorim să aplicăm și pe viitor în mod neabătut și judicios programul nostru comun — a spus Cernik.

În acțiuni întreprinse cu calm, bine chibzuite, dar ferme — a spus vorbitorul, vedem garanția că politica internă și consolidarea situației interne va înfățișa Cehoslovacia într-o lumină nouă nu numai în cadrul sistemului socialist, ci și în Europa. În ultimele zile, în privința acestei orientări a Cehoslovaciei s-au exprimat multe asigurări sincere de sprijin prietenesc. În același timp continuăm să studiem cu seriozitate textul scrisorii trimise C.C. al Partidului nostru de cele cinci partide frățești întrunite la Varșovia.

Guvernul, împreună cu întreg poporul cehoslovac consideră calea dezvoltării socialiste a patriei noastre drept singura alternativă a dezvoltării popoarelor noastre în viitor, a subliniat el.

Noi am hotărît, o dată pentru totdeauna, să punem capăt acelor sisteme care discreditau tot mai mult în ochii poporului ideile socialismului și au dus societatea la o criză profundă. Se manifestă îngrijorare în legătură cu faptul că evoluția evenimentelor din Cehoslovacia ar putea, chipurile, să slăbească o verigă importantă a securității internaționale a socialismului. Guvernul R. S. Cehoslovace consideră drept o îndatorire a sa față de popoarele ceh și slovac și de țările aliate ca, nu numai în cuvinte, ci, în primul rînd în fapte, să asigure securitatea țării sale.

Nu ascundem că sîntem cu adevărat interesați în stabilirea unor relații bune, pașnice și cu țările nesocialiste. Totuși, în această privință ne călăuzim de principiul leninist al coexistenței pașnice. Ne apreciem însă partenerii din țările capitaliste în mod lucid și realist, fără iluzii și naivitate și fără dramatizări inutile. Noi sîntem interesați în primul rînd într-o lărgire considerabilă a colaborării economice cu aceștia, a relevat vorbitorul.

Arătînd că aceasta se referă și la relațiile cu R. F. a Germaniei și că acest lucru presupune respectarea realității urmărilor celui de-al doilea război mondial și a evoluției evenimentelor de după război, Cernik a spus: „Noi nu desconsiderăm nici un moment realitatea că în R. F. a Germaniei acționează forțe influente care nu numai că nu țin seama de această realitate, ci dimpotrivă, pretind în mod ambițios schimbarea ei. De aceea, îmbinăm bunăvoința cu vigilența necesară".

În continuare, Cernik a declarat: „considerăm Uniunea Sovietică — eliberatoarea noastră — o țară socialistă care este purtătoarea principiilor leniniste ale respectului reciproc între state, ale neamestecului în treburile celuilalt și egalității în drepturi. Pe aceste principii vrem să dezvoltăm și să consolidăm consecvent de acum înainte legăturile internaționaliste ale alianței și colaborării cu prietenii noștri".

Oamenii noștri, a spus el, știu bine că pentru ei nu există altă cale. Nu vrem să devenim obiectul speculațiilor internaționale. Noi ținem seama cu bucurie de toate sfaturile și recomandările date de prietenii noștri cu bune intenții. Principiile internaționale nu exclud, ci presupun că fiecare țară își desăvîrșește singură treburile sale interne și externe. Obligația primordială a fiecărei țări este aceea ca opera de construire a orînduirii sociale socialiste să corespundă intereselor și nevoilor propriului său popor. Cu cît poporul fiecărei țări socialiste va ști să realizeze mai bine această operă de construire a socialismului în propria sa țară, cu atît mai eficient va contribui la îndeplinirea sarcinilor și țelurilor internaționaliste comune.

În încheiere, vorbitorul a mulțumit tuturor acelora care în aceste zile importante își exprimă în mod activ, în nenumărate telegrame, rezoluții și scrisori, sprijinul față de guvern și întreaga conducere a partidului și statului. „Aceasta este o încredere care ne obligă și, credeți-mă, vom face totul spre a o justifica", a subliniat O. Cernik.

Sprijin deplin conducerii de partid și de stat a Cehoslovaciei

PRAGA 20 (Agerpres). — Agenția C.T.K. informează că pe adresa Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia continuă să sosească numeroase scrisori, telegrame și rezoluții în care muncitori, țărani, intelectuali, militari — comuniști și necomuniști — exprimă adeziunea deplină față de politica conducerii actuale de partid și de stat a Cehoslovaciei în aplicarea cu consecvență a liniei de democratizare a țării și sprijinul față de Prezidiul C.C. al P.C.C. în legătură cu poziția adoptată în răspunsul la scrisoarea celor cinci partide comuniste și muncitorești al căror reprezentanți s-au întîlnit recent la Varșovia.

În telegrama colectivului de muncă de la uzina de vagoane „Tatra" din Ceska Lypa se arată că „toți oamenii muncii au primit cu satisfacție răspunsul calm și concret care exprimă nu numai voința tuturor comuniștilor, ci și a întregului popor de a rezolva problemele prin propriile forțe. Sîntem convinși că temerile cuprinse în scrisoare sînt generate de insuficienta informare a autorilor ei. De aceea noi sprijinim întru totul propunerea Prezidiului C.C. privind convorbirile și întîlnirile bilaterale".

Colectivul de muncă de la uzina „C.K.D." din Praga subliniază în scriscarea adresată conducerii partidului: „Aprobăm și sprijinim întru totul poziția și acțiunile Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia care corespund principiilor aflate la baza programului de acțiune și necesităților procesului de dezvoltare continuă a democrației în Cehoslovacia".

„Vă mulțumim pentru poziția demnă și cinstită în actuala situație politică complexă în numele dezvoltării continue a republicii noastre", se subliniază în scrisoarea adresată de oamenii muncii de la întreprinderea „Vitkovicke Stavby".

La rîndul lor, reprezentanții comandamentului unităților de grăniceri asigură, într-o rezoluție, Comitetul Central al P.C.C. că frontiera de vest a țării va fi și pe viitor apărată cu nădejde. „Sîntem conștienți că aceasta este, de asemenea, datoria noastră internațională", afirmă ei.

Scrisori de sprijin adresate Comitetului Central au fost trimise și de cei peste 3 000 de mineri, ingineri și tehnicieni de la mina „Jan Sverma" din Ostrava, de oamenii muncii de la combinatul metalurgic „Clement Gottwald" din Vitkovicke și de multe alte colective din întreaga țară.

Waldeck Rochet la Praga

PRAGA 20 (Agerpres). — Agenția C.T.K. anunță că la Praga au avut loc convorbiri între reprezentanții Partidului Comunist din Cehoslovacia — A. Dubcek, O. Cernik, J. Lenart, C. Cisar și J. Hajek — și Waldeck Rochet, secretar general al Partidului Comunist Francez, care se află în capitala Cehoslovaciei într-o scurtă vizită.

După o ședere de 24 de ore la Praga, Waldeck Rochet a plecat sîmbătă la Paris.

Înaintea plecării spre patrie, Waldeck Rochet a declarat unui corespondent al agenției C.T.K. că „Convorbirile avute cu reprezentanții P.C. din Cehoslovacia au fost utile și vor aduce fără îndoială foloase ambelor părți și mișcării muncitorești".

„Fiecare partid comunist are dreptul suveran de a hotărî asupra propriilor sale probleme"

Telegrama C.C. al P.C. din Japonia

TOKIO 20 (Agerpres). — „Sîntem convinși că problemele apărute în prezent în Cehoslovacia trebuie să fie rezolvate de însuși poporul cehoslovac, sub conducerea activă a partidului său comunist", se subliniază în telegrama pe care C.C. al P.C. din Japonia a adresat-o C.C. al P.C. din Cehoslovacia.

În telegramă se arată apoi că unul dintre principiile mișcării comuniste internaționale este cel potrivit căruia fiecare partid comunist, fiind independent și egal în drepturi, își elaborează de sine stătător și își înfăptuiește politica în conformitate cu situația concretă din țara sa și pe baza principiilor marxism-leninismului. Nici un alt partid nu are dreptul să se amestece în treburile interne ale partidelor frățești, se relevă în telegramă.

C.C. al P.C. din Japonia își exprimă convingerea că P.C. din Cehoslovacia, aplicînd în mod just principiile marxism-leninismului la condițiile concrete ale Cehoslovaciei, va înfăptui, pe baza centralismului democratic, rolul său conducător, va îndeplini obligațiile în direcția asigurării suveranității R. S. Cehoslovace și va conduce hotărît poporul cehoslovac pe drumul socialismului, se subliniază în încheiere în telegramă.

Declarația C.C. al P.C. din Norvegia

OSLO 20 (Agerpres). — Într-o declarație dată publicității sîmbătă, C.C. al P.C. din Norvegia anunță că acordă sprijinul său evoluției politice actuale din Cehoslovacia, care se dezvoltă sub conducerea Prezidiului Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia. Fiecare partid comunist, se subliniază în declarație, are dreptul suveran de a hotărî asupra propriilor sale probleme. „Clasa muncitoare din Cehoslovacia, sub conducerea partidului comunist, este singura care poate să hotărască calea sa spre socialism". În continuare, declarația C.C. al P.C. din Norvegia arată că este de datoria tuturor comuniștilor să-i sprijine pe comuniștii cehoslovaci împotriva forțelor din afara și dinăuntrul țării care ar voi să abată Cehoslovacia de pe calea actualei evoluții politice, sau să împiedice opera de construire a orînduirii socialiste în Cehoslovacia.

agențiile de presă transmit:

Acțiunile de protest împotriva vizitei în Turcia a unităților flotei a 6-a americane s-au extins și la Ankara, unde demonstranții, în majoritate studenți, au urmat exemplul colegilor lor din Istanbul, atacînd diferite clădiri ale misiunii diplomatice americane. Agenția U.P.I. menționează că numărul celor arestați se ridică în prezent la peste 60 de persoane.

Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului al României, a făcut între 17 și 20 iulie o vizită în Iugoslavia, la invitația C.C. al Uniunii Tineretului Iugoslav. În cursul vizitei, Ion Iliescu a avut convorbiri cu Ianez Kociancici, președintele Prezidiului Uniunii Tineretului Iugoslav. El a vizitat, de asemenea, orașele Budva și Titograd și a avut convorbiri cu Rato Dugonici, președintele Conferinței Federale a Uniunii Socialiste a Poporului Muncitor din Iugoslavia, și cu Veselin Djuranovici, secretar al Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Comuniștilor din Muntenegru. Convorbirile, relatează agenția Taniug, s-au desfășurat într-o atmosferă foarte prietenească și cordială.

Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, l-a primit pe William Kashtan, secretar general al Partidului Comunist din Canada, care se află în vizită în Bulgaria. Cu acest prilej, s-a făcut un schimb de păreri în probleme privind mișcarea comunistă și muncitorească internațională.

Adunarea Națională Franceză a adoptat, în prima lectură, bugetul de stat suplimentar pe anul 1968, cu 346 voturi pentru și 91 contra. Acesta prevede sporirea cheltuielilor publice cu 7,5 miliarde franci și a impozitelor cu 2,5 miliarde franci.

Senatul italian s-a pronunțat vineri, după o dezbatere de două zile, în favoarea semnării de către Italia a Tratatului de neproliferare a armelor nucleare. Dezbaterea a fost încheiată de premierul Leone și ministrul de externe, de Medici.

Președintele Pakistanului, Mohammad Ayub Khan, a sosit sîmbătă la Teheran într-o vizită oficială.

George Ball, reprezentantul permanent al S.U.A. la O.N.U., și-a încheiat ieri vizitele de informare pe care le-a făcut într-o serie de țări din Europa occidentală și Orientul Mijlociu.

Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat al S.U.A. a recunoscut vineri că o navă de debarcare americană, la bordul căreia se aflau 12 militari, „a pătruns din greșeală în apele teritoriale ale Cambodgiei, în urma unei erori de navigație". Nava a fost sechestrată de autoritățile cambodgiene la 17 iulie în Delta Fluviului Mekong. În legătură cu acest incident, guvernul S.U.A. a prezentat scuze Cambodgiei și a cerut restituirea navei și a echipajului.

Ministrul afacerilor externe al R. P. Bulgaria, Ivan Bașev, care se află într-o vizită oficială la Ulan Bator, a avut vineri o întrevedere cu ministrul afacerilor externe al R. P. Mongole, Mangalîn Dughersuren. În aceeași zi, ministrul de externe bulgar a fost primit de Jumjaaghiin Țedenbal, prim-secretar al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole.

Pacienta căreia cu 11 săptămîni în urmă i se efectuase prima operație din Marea Britanie de transplantare a ficatului a încetat din viață sîmbătă la Spitalul Addenbrooke din Cambridge. La cererea familiei numele bolnavei n-a fost dezvăluit.

Ministrul de externe al Iordaniei, Abdel Moneim Al Rifai, a sosit sîmbătă la Cairo, într-o vizită oficială. Al Rifai a declarat că vizita sa are drept scop coordonarea pozițiilor Iordaniei și R.A.U. în actuala conjunctură din Orientul Apropiat.

Expoziția pictorului român Dumitru Ghiață, artist al poporului, s-a deschis sîmbătă la Budapesta. Expoziția se bucură de o bună apreciere din partea iubitorilor de artă din capitala Ungariei.

Noi incidente rasiale au avut loc în noaptea de vineri spre sîmbătă în orașul Akron (statul Ohio).

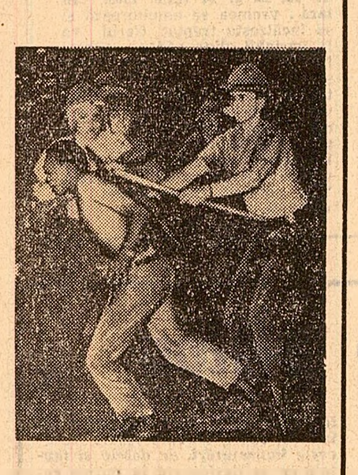

Autoritățile au impus pentru a doua noapte interdicții de circulație și au menținut în stare de alarmă cei 700 de membri ai Gărzii naționale. În fotografie: în timpul incidentelor.

La reședința guvernului Zambiei a fost descoperită vineri seara o bombă, anunță agenția Associated Press. Autoritățile zambiene au refuzat să furnizeze amănunte în legătură cu această nouă acțiune antiguvernamentală a unor elemente ostile. După cum s-a mai anunțat, luna trecută un grup de sabotori dinamitase unul din principalele poduri din Zambia cu scopul de a perturba traficul în această țară.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii